

Karawanken-Bote

Verlag und Schriftleitung: Klagenfurt, Bismarckring 13, Postfach 115 / Bezugspreis (im voraus zahlbar) monatlich RM 1 — frei Haus (einschließlich RM 0.20 Zustellgebühr). Abbestellungen der Zeitung für den nachfolgenden Monat werden nur schriftlich und nur bis 25. des laufenden Monats angenommen.

Nr. 68.

Krainburg, den 11. August 1943.

3. Jahrgang.

Cilji širitevne sovjetske poletne ofenzive dokončno razbiti

Neizmerno visoke zgube ljudi in materiala

Od začetka velebojev na Vzhodu so tekom enega meseca četek vojske in Waffen-SS ujele 69.164 ujetnikov, uničile ali uplenile 7847 oklopnjakov, 3083 topov in 1620 metalcev granat, zračno orožje pa je sestrelilo 3731 letal

Oberkommando der Wehrmacht je dne 6. avgusta objavilo:

Ob Miusu je sovražnik nadaljeval poskus, da dobi zopet nazaj v prejšnjih dneh iztrgano mu ozemlje z uporabo oklopnjakov in številnih bombnikov. Zopet je bil zavrnjen z visokimi zgubami.

Ob Doncu so se izjavili krajevni napadi z visokimi sovjetskimi zgubami ljudi in materiala.

V prostoru Bjelgoroda trajajo boji z našačajo silovitostjo.

Tudi jugozapadno od Orla je brez uspeha nasprotnik še nadalje poskušal, da predre naš fronto. Razen enega krajevnega, ravnotako zajezenega vdora, so bili odbiti vsi napadi v ogorčenih bojih. Ena sovražna bojna skupina, ki je predrla, je bila pri sestrelju številnih oklopnjakov uničena, ostanki so bili pa vrženi nazaj.

Južno od Ladoškega jezera so zavnile naše čete ravnotako močne napade Sovjetov.

Zračno orožje je poseglo z močnimi odredi bojnih letal in letal za boj iz bližine v boje na tleh in je zadalo sovražniku težke zgube ljudi, oklopnjakov, topov in vozil.

Včeraj je bilo na vzhodni fronti sestreljenih 209 oklopnjakov in 84 letal.

Od začetka velebojev na Vzhodu so prideljale tekmo enega meseca čete vojske in Waffen-SS 69.164 ujetnikov, uničile ali uplenile so 7847 oklopnjakov, 3083 topov in 1620 metalcev granat, zračno orožje je pa sestrelilo 3731 letal. Krvave zgube boljevikov so izredno visoke.

V obrambnih bojih pri Orlu je odstrelil

in uničil v času od 5. do 27. julija samo težki Panzerjägerregiment 656 502 sovjetska oklopnjaka, več kot dvajset protioklopjaških topov in sto topov.

Na Siciliji je nadaljeval sovražnik na srednjem odseku svoje prodorne poskuse z nezmanjšano silovitostjo. V težkih, za sovražnika posebno zgub polnih bojih, so bili vsi napadi odbiti. Mesto Catania, že nekaj dni zavarovan samo še s slabimi nemškimi bojnimi sprednjimi stražami, je bilo izpraznjeno, ne da bi sovražnik pritiskal dalej. Nemška in italijanska bojna letala so

znowa napadla pristanišči Palerma in Augusta in so poškodovala tam zasidrane ladje, med njimi eno veliko trgovsko ladjo.

Malo število sovražnih letal je vrglo preteklo noč na Zapadno Nemčijo brez načrta nekaj razstrelnih bomb. Ob nizozemski obali je bilo eno letalo zbito na tla.

Nemške podmornice so potopile v živilih bojih proti sovražnikovim novim pošiljkam iz močno zavarovanih konvojev in od posamezno plovečih ladij šest ladij, s 43.500 brt in so poškodovale nadaljnje s torpednimi zadetki.

352 oklopnjakov odstreljenih v dveh dneh

Številni sovražni napadi na Vzhodu odbiti — Težki boji na Siciliji

Oberkommando der Wehrmacht je dne 9. avgusta objavilo:

Na kubanskem mostišču nadaljujejo Sovjeti svoje po številnih bombnikih podprtne napade brez uspeha.

Od Miusa in srednjega Donca javljajo boje krajevnega pomena.

V prostoru Bjelgoroda in odseka pri Orlu so se zrušili številni napadi močnih sovjetskih pehotnih in oklopjaških odredov. Zračno orožje je poseglo posebno v obeh teh bojnih odsekih v boje na tleh in je uničilo poleg velikega števila oklopnjakov in topov nad 300 motoriziranih, z moštvom zasedenih sovražnikovih vozil.

Tudi jugozapadno od Vjazme je napadel

sovražnik s številnimi oklopnjaki. Vsi prodorni poskusi so bili odbiti v hudi bojih. Sovražnikove zgube so visoke.

Južno od Ladoškega jezera je bilo le malo krajevnega bojnega delovanja.

V obih zadnjih dneh je bilo na Vzhodni fronti sestreljenih 352 oklopnjakov.

Lahke nemške pomorske bojne sile so potopile v pomorskom ozemlju Novorosijška dva z municijo naložena sovjetska obrežna parnika s skupno 1400 brt.

V severnem odseku sicilske fronte je obnovil sovražnik z močnejšimi silami svoje napade vzdolž obalne ceste. Boji so še v toku.

Brza nemška bojna letala so zadela uničujoče pred severno obalo Sicilije in rušilec in eno trgovsko ladjo s 7000 brt.

Pri dnevnih sunkih malokaterih sovražnih letal v zasedena zapadna ozemlja sta bila sestreljena dva angleška bombnika, nad Atlantikom pa eno štirimotorno severnoameriško letalo.

Odredi SS in policije so končali skupno z enotami vojske v zadaj ležečem ozemlju Vzhodne fronte zopet večje podvzetje z uničenjem številnih topl v prostoru zapadno od Minska.

Pri malenkostnih lastnih zgubah je bilo ubitih 4200 banditov, nad 6000 pa ujetih ali zgrabljenih. Uničenih je bilo 154 tabošč ter 151 bunkarjev in pripeljan je bil razen 60 topov velik plen ročnega orožja, municije in siceršnjega vojnega orodja.

Trdnjava na Krimu

Zavarovanje boka za vso vzhodno fronto

Le nekaj malo morskih milj loči kubansko mostišče od Krima, zunanjé utrdbe trdnjave za fronto. Po bučnih bitkah pri Sebastopolu in Kerču je postal polotok, ob katerega butajo valovi dveh morij, vezni člen med kubansko fronto in ukrajinskim oskrbovalnim prostorom. Čez Krim teče vse, kar potrebuje glavna bojna linija Novorosijš—Temrjuk: vsak komad orožja, vsaka granata iz oboroževalnega mesta Evrope; vsako vozilo in vsa preskrba, ki ga ne daje mostišče samo. Taka je funkcija Krima: da je most do kubanske fronte, varovalna opora za lok mostišča v predkavkaškem prostoru.

Stopica v Črnom morju

Druga funkcija sledi iz geopolitičnega položaja in vojaških prilik. Krim je zapah, je branik, je trdnjava. On je, kakor kubanski zunanjí okraj, zavarovanje oboka za celotno vzhodno fronto; on leži kot zavora med sovjetsko Kavkazijo in Jugovzhodno Evropo. On je černomorska trdnjava Ukrajine in evropske borbe spoli. Ne uvažuje se dosti (in vendar je to dejstvo velikega pomena): Sebastopol leži južneje od Novorosijška, od naše fronte na skrajnem jugu. Južna konica Krima je najjužnejši rogljič našega vzhodnega ozemlja. Moli zadosti daleč v Črno morje, da lahko učinkuje kot zavora, zlasti ko so Sovjeti zgubili tudi Novorosijš kot drugo veliko pristanišče. Tako ima vsa trdnjava Krim visok pomorski pomen. Učinkuje skoraj kot »fleet in being« (pravo brodovje), ki ni na fronti, a vendar zadržuje sovražno brodovje v lukah.

Južni položaj povroča, da učinkuje trdnjava za fronto okrog sebe tako, kot je to le redko slučaj: podpira kubansko mostišče, varuje južni bok naše vzhodne fronte, ščiti Romunijo in ves evropski jugovzhod. Sprič takih posebnih geopolitičnih in strategičnih pogojev ni moglo biti niti trenutek dvomljivo, da bo naravna moč, ki jo je podelil kraj, dopolnjena z izgradnjo polotoka za trdnjavo. Izgradnja bo kmalu končana. Branik Evrope ob Črnom morju lahko izpolni svojo evropsko nalogu.

Od Kerča, »belega«, fronti najbližjega mesta, se razprostirajo fortifikacije vzdolž

Odiranje zaveznikov po vojni

Clinična napoved židovskega vladnega komisarja Lehmanna

Berlin, 10. avgusta. Izjava židovskega vladnega komisarja USA Lehmann, vodje severnoameriškega urada za dobavo živil, kaže namero Zedinjenih držav, da bodo zaveznički čisti po židovski maniri izmogavali po vojni z velikanskimi oderuškimi kupčijami. Žid Lehmann je namreč izjavil, da so vsote, ki jih morajo sedaj izdajati, da pomagajo zaveznikom z živili, neznatne v primeri z onimi, kar bodo morale plačati države, ko bodo zopet prišle do kupne moči.

Nikoli ni bilo v Evropi dvoma o motivih Roosevelta in njegovih zapečnikov za povzročitev te vojne. Druga svetovna vojna naj postane še bolj kot prva dobičkanosna transakcija take izmere, kot je še ni bilo. Nameno se je posrečila. Zaenkrat so USA na podlagi zakupnega in posojilnega zakona dobavile za 12 milijard dolarjev in imajo s tem bistveno večje terjatve napram zaveznikom, kot po prvi svetovni vojni. Niso še ugotovljeni pogoji obresti in vračanja. S to ugotovitvijo milostno čakajo, da pridejo potem ob pripravnih urah z računom. Večkrat se je že Angležem tudi določno pogovarjalo, da se natančno knjiži vsaka vreča moke in vsaka tona jekla. Poleg tega so pa te stalne grožnje zvezane z dvema žaljivima izjavama: 1. da vedo, da so Angleži revni, ki sedaj ne morejo vračati, zato jim zaenkrat posodijo; 2. da pa jim dobavijo zaenkrat z ozirom na njihovo slabo valuto po neizrečeno nizkih cenah.

Da ne nastanejo nesporazumeljenja o tem, da ne morejo biti Angleži za vse večne čase uživalci severnoameriške »dobrosrnosti«, je raztolmačil židovski komisar Lehmann, vodja severnoameriškega vojnega urada za dobavo živil. Kar se sedaj vknjiži v breme zaveznikom za dobave živil, je malenkostno napram onemu, kar bodo moralni

po vojni plačati. To je zelo dvoumna grožnja. Saj vendar ne pove samo, da bodo zelo izdatni vračilni pogoji z obrestmi in obrestnimi obrestmi, temveč da bodo tudi cene raje še višje za povojsne dobave živil.

Kako pridejo USA do teh groženj? Iz od leta 1941. načrtoma po Washingtonu izvajane nove trgovske politike izhaja, da hčajo USA mednarodno kontrolo celokupnega živilskega trga. Saj naj se vendar ustavovi, kot znano, banka za živila s sedežem v Washingtonu, kateri bodo morale dobaviti države s previškom poljedelskih pridelkov svojo pšenico, ki je namenjena za izvoz itd. USA misijo, da bodo nekega dne lahko diktirale cene za vse živila na svetovnem trgu in vlekle svojim prijateljem (in sovražnikom) denar iz žepa. Da more komisar Lehmann izjaviti take grožnje, ko je bila mednarodna prehranjevalna konferenca v Hotspringsu zaključena »s polnim uspehom«, kaže le prejasno, kako je dokazala ekonomika »vojna razstava zaveznikov« absolutno gospodarsko premoč USA. Ni treba nobenih ozirov več. Dokler še traja vojna, bodo milostno dobavili na podlagi zakupnega in posojilnega zakona poceni, kar bodo kasneje zaračunali, potem t. pa vladal bog »business« (kupčija) in bo zahteval svojo žrtev.

»Borili so se tako ostro, kot še nikoli«

Angleško-ameriška in neutralna priznanja o nemškem odporu

Stockholm, 10. avgusta. Celotni sovražnik sam mora priznati učinkovitost nemške obrambe od Vzhoda do Juga in uspešno uporabo obrambnih metod, katere se izražajo v velikanskih zgubah napadateljev in napravljajo zelo vprašljive mestoma dosežene pridobitve ozemlja. Angleži in Amerikanecjavljajo iz siciljskega bojišča stalen silovit odpor nemških čet sedaj iz skrajšane črte, katera pelje deloma preko gore Etne. Neko ameriško poročilo ugotavlja, da so velika ozemlja pred nemško-italijanskimi črtami temeljito minirana in vsa pota in mostovi sistematično razdrti. Angleška osma armoda se mora boriti z vedno večjimi težavami, posebno skozi obsežna minska polja je zelo otežkočeno vsako prodiranje. Tudi angleške izjave pravijo: »Nemci dajejo silovitejši odpor kot kdaj prej, bojujejo se tako ostro, kot še nikoli«. Prodriati je možno samo korakoma. Vsa poročila zadnjih dñi so

se glasila v tem skrajno resnem tonu, ki da spoznati, kakšne, morebiti odločilne, zakasnitive in kakšne zgube ljudi in materiali, je zaveznikom prizadejala ta obramba.

Medtem ko niti sovražnik, čeprav neradi, ne more odrediti svojega spôštanja, povdarjači nevralna opazovanja, da so vedli velikanski napor Anglo-amerikanec zadnjih dñi samo do doseženja nove odporne črte. Slično se ugotavlja o z nič manj proti velikanskemu premoču ljudi in materiala izvedenih obrambnih bojih na Vzhodu. Ravno tako kot Catanija, je bil vendar tudi Orel šele nato izpraznjen, ko so bile po napadcih pravzaprav nameravane operacije izjalovljene. Nevralni komentarji povdarjajo, da je bila cena, katero so morali napadalci plačati, zelo visoka. Sovjeti sami priznavajo, da so bili ostanki Orla temeljito porušeni in ne predstavljajo nobene vrednosti.

(Nadaljevanje na 2. strani.)

Jugovzhodne, južne in jugozapadne obale tja do Sebastopola, kjer kaže proti sovražniku mramor grških tempeljskih stebrov pri samostanu v Kerzonez. Pred več ko dva tisoč let je že stala Evropa na tem polotoku, je bil Krim zunanjega postojanka proti Vzhodu. Stebri so se zlomili in zrušili, samo trije še štrle na kvišku, se dvigajo s svojim sjajem nad žično omrežje, s katerim so Sovjeti prepletli ozemlje trdnjave, in preko opazovalnih postojank v obrežni kamenini se je blizu antike in daleč preko dežele održala velika bitka za Sebastopol: v razvalinah leži trdnjavski velikan, strt, razlomljen in razklan. Po več kilometrov naokrog je zemlja posejana z lijaki. Pičla trata je raztrgana po detonacijah, apnovit temelj zija izpod nje. Kakor veriga se vrste beli lijaki nad črnimigrivjem širnega trdnjavskega ozemlja. Najgroznejši in najmogočnejši spomenik uničevalnega dela je Inkerman, ki so ga Sovjeti sami razstrelili. Kakor da bi titani luhali pečine v zrač, tako so strmoglavile ruševine v to globel. Razvaline v velikosti hiš, pošasti, kakor je vse v Sebastopolu nad mero: trdota, zmagovalje, sovjetski poraz. Tukaj je narava sama klonila pod razdejanjem. Bele jagnjadi iz Baleklave stote le še v storih, tudi zdaj eno leto po zneje.

Novi Sebastopol

V razvalinah Sebastopola, na po lijakih razprtih grebenih in valovitem svetu zrašča nova trdnjava, del trdnjave na Krimu. Položaj se sklepa s položajem, zaporni obroč se vrsti za zapornim obročem. Trdnjava na Krimu sega daleč, od obale do obale, Sebastopol je najnevarnejša utrdba velike in močne trdnjave na Krimu.

Pekoče žge sonce. Nobeno drevo ne daje sence. Golo in kraško se razprostira malo gridevje nekega odseka trdnjave, v katerem delajo že več mesecov pomorski trdnjavski pionirji. Dolgo že stojijo tukaj topovi mornariškega obrežnega topništva, vendar je treba še veliko izviti zemlji. Gradnja še ni končana. V pripeki kopljeno može iz neke tovorne ladje prod v odprte železniške vozove, majčena poljska železnica (v vojaškem humorju je tu nastal »glavni kolodvor«) sopiba na grič do gradbenega mesta. Neprestano teče mešalni stroj, praseča se obilica, hrupna rotacija. Tako mineva ura za uro, dan za dnevom, strojni bunkarji in vsi drugi bunkarji požrejo na stotine kubičnih metrov betona in cementa. In na stotine kubičnih metrov so morali in morajo izkopati. Utrudljivo, najteže delo. Le malo zlomi na uro sveder iz kamenine, ki je tukaj rdeča in luknjičasta, a vendar žilavočrsta. Posamezna razstrelba ne daje velikega izkopa.

Vedno je treba na novo vrtati, na novo razstreljevati, in sonce neusmiljeno pripeka. Že več tednov se nebo ni pooblaščilo, ni bilo nobenega dežja. Ce ne bi pihal srednjemočan veter od morja po telesu, bi bila sonce in vročina premočna. Posušijo može, posušijo s prahom oskorjene gore, posušijo v prah zemeljsko plast nad kamenjem. Toda po težavah dneva haldi in snazi morje, to pestro, lepo jasno morje. Zeleno se odbijajo valovi ali kobaltno modro ali vijoličasto. Vsak oddelek valov ima svoje lastne barve. Vsak dnevnih čas povzroča spremembu različic. Najčarobnejše je v zgodbnih večernih urah, kadar polagoma sruhti rjava-rdeča barva z obrežnega skalovja. Takrat vidijo pustinja kamenja v očeh, pogled zajame vse prelivanje barv.

Evropska misija Krima

Nov položaj nastaja tu. Neizmernost, kopčenje nista tu načelo. Obstreljevalna moč obrambe je razčlenjena v globino in širino, povsod lahko zagrablji. Iz goste mreže oporišč, bojnih postojank in strelskev položajev se zgošča sestav do elastične obrambe; trdnjava ni otrpnila kakor pri Sovjetih, vstalo je zopet borstvo posameznika. Položaji so postavljeni tako daleč, da sovražnik ne bi mogel nikjer dobiti zadost prostora za razvoj. Izborna prikrita leže gnezda strojnic, položaji protiletalskega topništva od obale do morja. Razvrščene v globino stope baterije, stope odredni vojske, ki naj posežejo v boj.

Kakor na vseh obrambnih točkah trdnjave na Krimu, so tudi v Sebastopolu učinkovito združene vse tri vrste orožja: vojska, mornarica, zračno oružje. Sebastopol je trdnjava in hkrati vojna luka. Vozila vojne mornarice in pomorska letala kontrolirajo morje, in tudi baterije vojske in mornarice može daleč v morje. Sebastopol je postal močan in bo še močnejši, ko bo zgradnja dovršena.

Od Kerča do Sebastopola gre ojačanje obrambne naprave. Nič ni bilo zamujenega,

Ostra obramba pri Bjelgorodu

Rude sovjetske zgube oklopnjakov in letal

Oberkommando der Wehrmacht je dne 8. avgusta objavilo:

Na kubanskem mostišču so obnovili Sovjeti z uporabo številnih bombnikov svoje napade. Bili so v ostrih bojih odbiti. V prostoru Bjelgoroda traja še nadalje ostri obrambni boj proti Sovjetom, ki napadajo z močnimi silami. Tudi na frontnem odseku Orla, je napadel sovražnik z na novo pridelanimi četami. Izjalovili so se njegovi poskusi, da predre našo obrambno fronto. Južno od Ladoškega jezera in na murmanski fronti so ostali krajevni sovražni sunki brez uspeha.

Zračno oružje je poseglo z močnimi odredi strmoglavnih in bojnih letal ter letal za boj iz bližine učinkovito v boje na tleh,

je uničilo številne oklopnjake in vozila in je razpršilo zbiranja sovražnikovih čet.

Vzračnih bojih je bilo 91 sovjetskih letal sestreljenih.

Na fronti na Siciliji ni prišlo do večjih bojnih delovanj. Naše čete so se odstavile na nekaterih odsekih na novo pripravljene postojanke, ne da bi jih sovražnik oviral.

Močan odred težkih nemških bojnih letal je napadel ponodi pristanišče Bizerte. Ena križarka kot tudi še eno nadaljnje vojno vozilo in 15 prevoznih ladij je bilo deloma znatno poškodovanih. Nad Mesinsko morško ožino in v obalnem ozemlju Sardinije so sestrellili nemški lovski letalci štiri sovražna letala.

Preteklo noč je vrglo nekaj sovražnih motilnih letal neznačno število zažigalnih bomb v Rheinlandu. Škode so neznačne.

Napadi zračnega orožja na Vzhodu

Pred Sicilijo so bile poškodovane ena težka križarka in dve trgovski ladji

Oberkommando der Wehrmacht je dne 7. avgusta objavilo:

Ob Miusu in ob srednjem Doncu so se izjalovili krajevni napadi Sovjetov. Ob zgornjem Doncu in jugozapadno od Bjelgoroda so bili odbiti z močnimi pehotnimi in oklopnaškimi odredi izvedeni napadi sovražnika v hudi, premenljivih bojih.

Odredi zračnega orožja bombnikov so napadli v nizkem poletu motorizirane sovražne čete, odredi bojnih in strmoglavnih letal pa so uničili nad 100 z moštvom zasedenih vozil.

V odseku Orla so obrezuspešile naše čete v hudi bojih, učinkovito podpirane po

zračnem orožju, nadaljnje prodrorne poskuse Sovjetov.

Tudi jugozapadno od Vjazme in južno od Ladoškega jezera, so se zrušili vsi napadi sovražnika ob obrambni moči nemških čet.

Sovjeti so zgubili včeraj na vzhodni fronti 117 oklopnjakov.

Na Siciliji je napadel nasprotnik na dveh mestih fronte brez uspeha. Utrpel je zopet občutne zgube. Odredi bojnih letal zračnega orožja so napadli z dobrim učinkom ladijske cilje v pomorskom ozemlju Sicilije. Ena težka križarka in dve večji trgovski ladji so bile hudo poškodovane.

Angleška letala so vrgla v pretekli noči nad Zapadno Nemčijo bombe, ki niso napravile škode.

»Ali morete vi v New-Yorku mirno spati?«

Stalinov ljubljenc žid Ehrenburg poziva žide v USA na boj

Stockholm, 10. avgusta. Naši sovražniki ne smejo tratiti s časom, od vseh pa najmanj židje. Čas je proti njim, kajti vojna, čim dalje traja, sproža notranje krize in razočaranje vseh vrst tudi v državah, ki so jih oni načuvali in izrabili. Narodi bi lahko spoznali žid kot povzročitelje in uživalce sedanje vojne. Brez ugovarjanja je pričakovati povsod protižidovskih gibanj radi povojske revščine, ki bi sledila popolni zmagi plutokratov, ker znova ne bi bile zaposlene velike množice ljudi. Temu se pridružujejo še aktivni protiukrepni branilci Evrope. Vse to je dalo ravnokar povod Stalinovemu ljubljencu židu Ehrenburgu, ki se je zadosti proslavil s svojim romanom: »Uničevalna moč proti Evropi, za zanimiv izrek, ki meri naravnost na njegove sorožake onstran morja in jih roti, da so pre malo vneti, da ponesejo svojo kožo napredaj za zavzetje Evrope. V zvezi z grozotnimi trditvami, ki naj služijo za to, da se zabriše židovska krivda za izrodke vojne, piše Ehrenburg m. dr.: «Obračam se na žide v drugih državah in posebno na one v Ameriki. Ali morete v New-Yorku mirno spati? Zahtevajte, da vas pošljemo v prve vrste. Glejte, da se vaši sodržavljani podvajajo. Imate pravico zahtevati, da vas pošljemo v Evropo. Židje v nevtralnih državah, ne mislite na službo, ugodnost in navade, hitite v vojskujoče se države, vzemite s seboj svoje premotenje, žrtvujte

svoje življenje. Proklet budi, kdor stoji v tem letu grozobote ob strani!»

Tako opominja sovjetski žid Ehrenburg svoje židovske rojake in vse, ki so poslušni židom. Sicer pa ne potrebuje nobenega komentaria njegovi pozivi, da morajo židje na fronto, da pa morajo predvsem opominjati svoje sodržavljane, da se podvajajo. Zanimiv je naslov njegovega opomina, ki glasi: »Mudi se!«

Schwerter za Oberstleutnant Schulza

Berlin, 10. avg. Oberstleutnant Adalberta Schulza, v neštevilnih bojih skušenega častnika, je odlikoval 6. avgusta kot 33. vojaka nemške oborožene sile Führer s podlitvijo der Schwerter zum Eichenlaub des Ritterkreuzes des Eisernen Kreuses.

Sovražnik občuduje nemški obrambni boj

Stockholm, 10. avg. Tudi nek ameriški časnikar potrjuje ostrost nemškega odpora na Siciliji. Po nekem poročilu iz Alžira v časopisu »Göteborgs-Handels- und Schiffahrtszeitung« poroča ameriški dopisnik Willard, da so bili boji na Siciliji najsilovitejši v odseku Amerikancev. Tam je poskušala pehota, katero je podpiralo zračno oružje, dosegla cesto v mesto Troina, kar pa je bilo zelo težko, ker leži na visokem gorskem grebenu. Posrečilo se je približati se na nekaterih točkah mestu, toda nemški branilci mesta so res prava junaka četa, ki je podvzela trdrovratne nasprotne napade.

kakor Romunija in Bolgarija) niso imeli občutka sigurnosti, dokler so imeli Sovjeti pretečo pozicijo na Krimu, dokler na Krimu ni bil branik evropske obrambe, ampak izpadna baza Sovjetov.

Ko so zagrabili težka orožja in se je zrušil Sebastopol, so boljševiki zgubili več kakor samo svojo najmočnejšo pomorsko trdnjavo. Bili so potisnjeni iz boka Evrope. Iz precejske možnosti do ofenzive so prišli pod silo defenzive. S tem je bila Ukrajina, so bile države Jugovzhodne Evrope osvobojene tega ogrožanja. Sebastopol ni več pištola proti Romuniji, postala je varnostni ščit, in Krim je dobil novo evropsko misijo. Zdaj je čuvar na skrajnem Jugovzhodu. Kubansko mostišče ima kot zunanjia utrdba trdnjave za fronto isto nalogo, ki varuje Evropo proti vzhodu. Da izpolni to nalogo, je bil Krim izgrajen za trdnjavo, ki je ni mogoče premagati.

Kriegsberichter Hans Friede.

ZRCALO ČASA

Japonski radio javlja izjavo severno-ameriškega mornariškega ministra Knox-a o vojnem položaju na Novi Georgiji, ki se glasi: »Moramo si biti na jasnom o tem, da potrakamo najprej na postojanke, ki so izpostavljene. Čeprav se že stiri tedne bojujemo, nismo tam skoraj nicesar dosegli.«

Da je postal največji blvški potniški parnik »Kungsholm« z 20.000 brt, kateri je bil decembra 1941. prodan USA, žrtev vojne, izhaja nedvomno iz brzojavke nekega švedskega mornarja svojim staršem v Göteborgu, kot javlja časopis »Dagens Nyheter« iz Göteborga.

V nemirih, ki so izruhnili v četrti črncev v New-Yorku, Harlemu, v nedeljo, je bilo po poročilih Reuterja ubitih pet oseb in nad 500 ranjenih. Več trgovin so izropali. Skodo ceni jo več millionov dolarjev.

V velikih čungkinskih Kitajske, posebno one pokrajine, kjer se vrše boji, je izbruhnila lakota, je izjavil zastopnik časopisa »Čungkinski zunanji minister dr. Soong, ki se mu sledi trenutno v Angliji. Radl pomanjkanja delavcev v Indijskih premočnih je angleško-indijska vlada zopet preklicala prepoved zapošljanja žensk v premočnih. Žene bodo torej v angleško-indijskih rudnikih izrabljali.

Kot poročajo španski dopisnik iz La Linea, so bile v sredo v giblitalskem zalivu radi eksplozij poškodovane ena petrolejska ladja in dve trgovski ladji lažja. Petrolejska ladja je nasedala na pesek.

Pri zadnjem zračnem napadu na Neapelj je bilo med civilnim prebivalstvom 159 mrtvih in 228 ranjenih.

Francoski zlati zaklad na Martiniquu v vrednosti 80 milijonov funtov ne bo izročen francoskemu alžirskemu odboru, temveč ga bodo tako dolgo zadržali v USA, dokler se ne bo storila in ne bo uradno priznana regularna francoska vlada. To znači, da so USA francosko zlato kratekmalno ukradle.

Severnoameriški letali so pri bombardiranju romunskega petrolejskega ozemlja odvrgli na vse prizadeto ozemlje bombe, ki se vžgejo šele po gotovem času in z razstreljivom napolnjene uporabne predmete, ki eksplodirajo, če se jih dotakne. Dotik takih predmetov je zahteval že smrtne žrtve.

Razpoloženje v Kanadi, posebno v državi Ontario, je zelo napeto. Zelo resno se bavijo z vprašanjem, da se odločijo od imperija. V aprilu prirejeno glasovanje po Gallup Pollu, katero so dosedaj prikrali, je imelo sledeči uspeh: 49 odst. za to, da se ostane v imperiju in 21 odst. za zdržitev z Zedinjenimi državami, 24 odst. za ustavitev samostojne države in 6 odst. neodločeno.

Po ponosenčenem napadu na petrolejsko ozemlje pri Ploesciju so ameriški letali, ki so zaslino pristali na turško ozemlje, prispevali v Ankaro, kjer so bili internirani.

New-yorško časopisje se peča z rasnim bojem v USA in prihaja do sklepa, da se ta bo hitro in nevarno povečava. V državi Texas se je moralno odrediti obsedeno stanje. Sele 1300 milijonov in obmejne dete so vzpostavili mir.

Severnoameriški vojni minister Stimson je po poročilu iz Washingtona sporočil, da japonsko letalstvo že nekaj časa silno napada letališča, ki jih uporabljajo oddelki severnoameriškega letalstva.

Kakor poroča agencija Mondar, so pričeli komunisti po obnovi diplomatskih odnosov med Egiptom in Sovjetsko Unijo po egyptovskih mestih z ojčem propagando. V vseh velikih mestih se vrsijo komunistična delavska zborovanja. Nastali so tudi že nemiri, ki jih pa odredbe vlade Nahas paše nikakor niso zaježile.

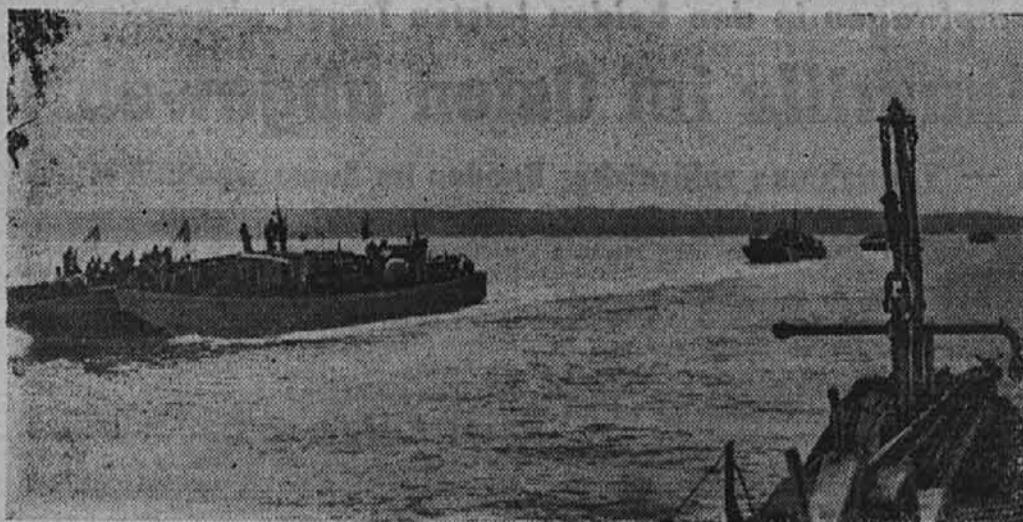
2000 sestreljev vojne mornarice

Berlin, 10. avgusta. Vojna mornarica je meseca julija sestrelila 117 sovražnih letal in eno severnoameriško malo zračno ladjo. Pri tem uspehu so udeleženi i plavajoči odredi in kopenske sile, krovno protiletalsko topništvo naših prevoznih ladij čet in mornarice.

</div

Sodobne slike

Brezdomoren promet med Krčom in kubanskim mostičem. Ti čolni prevažajo neprestano vojni material od enega obrežja na drugo. (PK-Aufnahme: Kriegsb. Ripken, Atl., M.)

Obnova v Ostlandu
Ribiški čolni so se vrnili natovorjeni. Urne ženske roke sortirajo ribe. (Atlantic-Lucke, M.)

Delavec pri svedru na stisnjeni zrak
RAD gradi bojne položaje obalnih utrdb. (PK-Aufnahme: RAD-Kriegsb. Arnold.)

Mine so preložili

Vozila vojne mornarice prevzemajo to smrtonosno orožje, da ga odpeljejo dalje. (PK-Aufnahme: Kriegsb. Peter, Alt., M.)

V lepo ležečem taborišču KLV
doživljajo tu nastanejni otroci, posebno oni iz zraka ogroženih ozemelj, brezskrbne in počitniške dni. Za zdravje, kot tudi za nadaljevanje šolskega pouka je najbolje preskrbljeno. (RJF-Bildstelle, M.)

Tigri
prodirajo in srečavajo **SS-Grenadiere**, ki so bili čez noč nadomeščeni po hudih bojih. (PK-Aufnahme: SS-Kriegsb. Büschel, Alt., M.)

Levo:

Poznamo tajna orožja naših sovražnikov.

Ameriški puška »Stanley« zoper oklopnjake, tudi »Bazooka« imenovana, katero je naznajala hvaleč sovražna propaganda, kot novo tajno orožje, ki pa za nas ne pomeni nobenega presenečenja.

(PK-Aufnahme: Kriegsberichter Hochscheidt, Sch., M.)

Desno:

Trdovratni boji na vzhodni fronti
S svojo strojnico je prišel ta boljševik iz Moskve v nemško ujetništvo. Vdal se je, ko so presenetljivo vpadi **SS-Grenadiere** v njegov jarek. Komesar njegove stotnje se je ustrelil, ko so se bližali Nemci. (PK-Aufnahme: SS-Kriegsb. Büschel, Atl., M.)

Sunek v sovjetsko zbiranje

Skozi mesec Donec na tem mestu mejo za naše vojake. Sedaj, ko je v teku protisunek v velikansko zbiranje Sovjetov v tem prostoru, se vale **tigri** na tem plitvem mestu preko reke in preneso s tem nasprotni napad na vzhodni breg. (PK-Aufnahme: Kriegsberichter Kipper, Sch., M.)

Z bojišča pri Bjelgorodu

Prvi uspehi v hudem boju ob Donecu so dosegjeni. Potem ko je bil zlomljen odpor Sovjetov, se pripelje protiletalsko topništvo s širimi topovi v zavzetovo sovjetsko vas. V nasprotju z brutalnostjo anglo-ameriških letalcev so nemški vojaki, vkljub hudim bojem, prizanesli cerkvi, kot kaže naša slika. (PK-Aufnahme: Kriegsb. Dauscher, Atl., M.)

Wiederum 352 Sowjet-Panzerkampfwagen in den beiden letzten Tagen abgeschossen

Zahlreiche Feindangriffe im Osten abgewehrt

Weitere schwere Kämpfe in Sizilien — Vernichtung zahlreicher Banden im Raum westlich Minsk

Aus dem Führerhauptquartier, 9. August. Das Oberkommando der Wehrmacht gibt bekannt:

Am Kuban-Brückenkopf setzten die Sowjets ihre von zahlreichen Schlachtsiegern unterstützten Angriffe erfolglos fort.

Vom Miß und vom mittleren Donez werden Kämpfe örtlicher Bedeutung gemeldet.

Im Raum von Belgorod und im Orel-Abschnitt brachen zahlreiche Angriffe starker Infanterie- und Panzerverbände der Sowjets zusammen. Die Luftwaffe griff besonders in diesen beiden Kampfabschnitten in die Erdkämpfe ein und vernichtete neben einer großen Zahl von Panzern und Geschützen über 300 motorisierte, mit Mannschaften besetzte Fahrzeuge des Feindes.

Auch südwestlich Wjasma griff der Feind mit zahlreichen Panzern an. Alle Durchbruchsversuche wurden in schweren Kämpfen abgewiesen. Die Verluste des Feindes sind hoch.

Südlich des Ladogasees herrschte nur geringe örtliche Kampftätigkeit.

In den beiden letzten Tagen wurden an der Ostfront 352 Panzer abgeschossen.

Leichte deutsche Seestreitkräfte versenkten im

Seegebiet von Noworossijsk zwei mit Munition beladene sowjetische Küstendampfer mit zusammen 1400 Brt.

Im Nordabschnitt der Sizilienfront erneuerte der Feind mit überlegenen Kräften seine Angriffe entlang der Küstenstraße. Die Kämpfe sind noch im Gange.

Schnelle deutsche Kampfflugzeuge trafen vor der Nordküste Siziliens einen Zerstörer und ein Handelschiff von 7000 Brt vernichtet.

Bei Tagesvorstößen weniger feindlicher Flugzeuge auf die besetzten Westgebiete wurden zwei britische Bomber, über dem Atlantik ein viermotoriges nordamerikanisches Flugzeug abgeschossen.

44- und Polizeivverbände haben zusammen mit Einheiten des Heeres im rückwärtigen Gebiet der Ostfront wieder ein größeres Unternehmen mit der Vernichtung zahlreicher Banden im Raum westlich Minsk abgeschlossen. Es wurden bei geringen eigenen Verlusten 4200 Banditen getötet, über 6000 gefangen- oder festgenommen. 154 Bandenlager und 151 Bunker wurden zerstört und neben 60 Geschützen eine große Beute an Handwaffen, Munition und sonstigem Kriegsgerät eingebrochen.

bischem Munde zur gleichen Zeit, da USA-Bomber zusammen mit englischen die Städte Europas in Ruinen zu verwandeln suchen, da Tausende von unschuldigen Frauen und Kindern wehrlos in Europa niedergemetzt werden. Man sollte meinen, hier fände das amerikanische Gewissen genug Anlaß zu der Prüfung, was volkerrechtswidrig ist oder nicht.

Jene Minen auf Sizilien sind gegen militärische Kräfte gerichtet, die in ein Land einrücken. In dem sie nichts zu suchen haben, das sie aber mit den grausigsten Mitteln niederschlagen wollen. Sie sind Kampfmittel des modernen Krieges, grausam genug, aber noch anständig und ritterlich genug neben den Phosphorschwämmen, mit denen die Engländer und Amerikaner, die Bolschewisten des Westens, die alte Kulturwelt in Asche zu legen streben. Unterschlechtlos werden Wohnviertel, Krankenhäuser, Kirchen, Museen atomisiert. Flüchtende mit Sprengbomben oder Maschinengewehrfeuer überschüttet. Das alles ist fair wenn aber das Roosevelt'sche Kanonenfutter den Boden Europas dessen Eroberung die Rüstungsgangster und Juden verlangen zunehmend explosiv findet, so schreit die fromme Reporterschaft nach dem Völkerrecht. Das gibt einen Vorgeschmack, was die Gegenseite an Zeter und Mordio vernehmen lassen wird, wenn erst das volle Strafgericht für Ihre Unmenschlichkeit über sie hereinbricht. Dann werden sie es nicht gewesen sein wollen, dann sind die Verteidiger und Rächer Europas die Barbaren, die Einäschter und Mörder aber die unschuldigen verfolgten Lämmer. Nun, diesmal hat die ganze Welt, gleichviel mit welchen Gefühlen lange genug dem Grauen der englisch-amerikanisch-bolschewistischen Massenverbrechen beigezwungen. Ein Leugnen wird nicht mehr möglich sein.

Einen weiteren kennzeichnenden Beitrag zur USA-Mentalität liefert soeben der USA-Marineminister Knox, der sich dadurch auszeichnet, daß er neben seinen eigentlichen Amtsaufgaben die künftige Welt mit nimmermüdem Eifer bedenkt. Auf der Tagung einer amerikanischen Handelskammer lieferte er ein „Nachkriegsprogramm“ als Beitrag der Vereinigten Staaten zum Wiederaufbau der Welt“. Es gipfelt in der Erklärung, die Vereinigten Staaten würden an der Nachkriegswelt mitwirken u. a. durch Verhindern von Kriegen, „wenn nötig — mit Gewalt“. Das ist wirklich das El des Kolumbus: der Gangster als Friedensrichter zur Sicherung des Paradieses . . .

sollte. Dann nämlich werden wir die Unterstützung unserer jetzigen Verbündeten, insbesondere durch Errichtung der zweiten Front, benötigen. Jedes Misstrauen bei ihnen gegen unsere endgültigen Ziele würde diese Hilfeleistung gefährden.

Lasst euch durch diese Maßnahmen nicht beirren, die sowohl bei den breiten Massen der Sowjetunion als auch des Auslandes den Eindruck erwecken könnten, als seien wir unseren Grundsätzen treu geworden. Nein, wir sind Ihnen nicht treu geworden und werden Ihnen niemals treu werden. Deshalb sollt ihr eingedenkt sein, und in diesem Sinne sollt ihr die eurer Führung Anvertrauten lenken.

Unser einziges Ziel ist und bleibt die Weltrevolution, die Diktatur des Proletariats in der ganzen Welt, und wie ich meines Schwurs, den ich am Sarge unseres Lehrers Lenin geleistet habe, immer eingedenkt sein werde, so sollt auch ihr diesen Schwur nicht vergessen.

Denkt immer an die dritte Etappe, die vor uns liegt und die allein für uns entscheidend sein wird. Wir haben Bündnisse geschlossen, weil dies nötig war, um zur dritten Etappe zu gelangen. Doch unsere Wege trennen sich dort, wo unsere jetzigen Verbündeten der Erreichung unseres Endziels im Wege stehen werden. Seid immer dessen eingedenkt, daß unser Wahlspruch ist: „Proletarier aller Länder, vereint euch!“ und unser einziges Ziel die Weltdiktatur des Proletariats!“

Mit aller Offenheit hat Stalin in diesem Befehl die wahren Ziele des Bolschewismus enthüllt. In London und Washington hört man so etwas nicht gern, sondern versucht immer wieder, über die wahren Absichten des jüdischen Bolschewismus einen Schleier zu legen. Der unverhüllte Tagesbefehl des sowjetischen Diktators ist aber zugleich die klare Kampfansage an alle Welt. Kein Land der Erde wird diesen Plänen gegenüber bei Roosevelt oder Churchill Schutz finden. Die jungen Staaten Europas aber wissen, daß ihr Kampf nur mit dem einen Ziel enden kann: Völlige Vernichtung des Bolschewismus, der eine Weltgefahr darstellt.

Deutsch-ungarisches Handelsabkommen

am. Budapest, 10. August. (Eigenbericht.) Am Sonnabend wurde in Budapest das deutsch-ungarische Handels- und Zahlungsabkommen unterzeichnet. Die Verhandlungen, die entsprechend dem Wirtschaftsjahr, das zwischen Ungarn und Deutschland vom 1. August bis 31. Juli läuft, für gewöhnlich in der zweiten Julihälfte abgehalten wurden, mußten in diesem Jahr um einige Zeit verschoben werden, jedoch sind sie zur Zufriedenheit beider Partner verlaufen. Die Einfuhr deutscher Rohstoffe, Industriekäufe und Fertigwaren nach Ungarn wird ungeschmälert fortgesetzt werden. Die ungarischen landwirtschaftlichen Lieferungen nach Deutschland konnten dank der außerordentlich günstigen Ernten um ein beträchtliches gesteigert werden. Auch in der Regelung der Fragen des Zahlungsverkehrs wurde vollste Übereinstimmung zwischen den Vertragspartnern erzielt. Im Zahlungsabkommen traten insofern erleichterungen ein, als die Fristen für die ungarischen Exporte wesentlich verkürzt werden konnten.

Im Grunde genommen, bedeutet die Unterzeichnung des diesjährigen Vertrages auch wieder die selbstverständliche Fortführung der bereits im Jahre 1934 eingeleiteten Wirtschaftsbeziehungen zwischen Deutschland und Ungarn. Grundlegende Änderungen wurden kaum je vorgenommen, jedoch wurden Menge und Art der zu liefernden Waren jeweils mit vollster Rücksichtnahme auf die jeweilige wirtschaftliche Lage des Handelpartners festgesetzt. Deutschland kam Ungarn mit dem größten Verständnis in den Jahren entgegen, in denen Ungarn von Missernten geradezu verfolgt schien, und ist anderseits in diesem Jahr wieder Abnehmer für die reichen landwirtschaftlichen Überschüsse, besonders an Getreide. Hierbei muß allerdings betont werden, daß die stark gesteigerten Lieferungen an Deutschland die ungarische Versorgung nicht im geringsten ungünstig beeinflussen werden.

Stützpunkte für die „Weltherrschaft“

Madrid, 10. August. United Press berichtet aus New York über Vorschläge des nordamerikanischen Professors Runner, betreffend die Errichtung „strategischer Luftstützpunkte“ nach dem Kriege, die er in der Zeitschrift „American Magazine“ gemacht hat. Nach der bezeichnenden Feststellung, daß Englands leidende Stellung als Seemacht durch die Entwicklung der Luftwaffe jetzt hinfällig geworden sei, fordert Runner unter anderem folgende Luftstützpunkte für die „Alliierten“, worunter er im wesentlichen die Nordamerikaner versteht:

Natal, Dakar, Tanger, Oslo, Istanbul, Bagdad, Kachch, Bangkok, Port Darwin, Hanoi, Fusan auf Korea, Petropawlowsk, Point Barrow (Alaska), Russkojensje (Sibirien), Nowaja Semilja, Nordkap, Frederikshald (Neufundland), Miami und Trinidad.

Wie man sieht, sind die Nordamerikaner nicht kleinlich und möchten am liebsten die ganze Welt einstecken. Ob dieser Besitz den Türken oder Franzosen, den Norwegern oder Spaniern gehört, ist den größerenwalisischen Wall-Street-Juden dabei völlig gleichgültig.

Schwedische Bewunderung für Hamburg

Stockholm, 10. August. Ein Schwede, der während der schweren Luftangriffe auf Hamburg die Stadt verließ und jetzt nach Göteborg zurückkehrte, erklärte gegenüber einem Vertreter des „Aftonblad“, daß ihm die Haltung der Bevölkerung Hamburgs imponiert habe. Es sei zu keiner Panik gekommen. Jeder Mann habe die Luftangriffe ruhig aufgenommen als etwas, was kommen mußte. Die Landbevölkerung sei mit Milchkannen und Essen gekommen und habe Lebensmittel an die Flüchtlinge verteilt. Überall nehme man der Bevölkerung, wenn sie sich jetzt über Deutschland verbreite, gut an. Der Schwede hatte den Eindruck, daß die Bombenangriffe das ganze Volk im Unglück vereinen. Deutschland — so sagte er — könnte nicht aus der Luft bewegen werden.

Sie entdecken plötzlich Menschlichkeit...

Schwerste Verluste in deutschen Minenfeldern — „Das mildeste verboten werden“

hw. Stockholm, 10. August. (Eigenbericht.) In diesem Krieg, wie in so vielen früheren, gebürt den Engländern und ihren Verbündeten der traurige Ruhm, die barbarischsten und übelsten Methoden zur Vernichtung menschlicher Leben erfunden zu haben. Aber schon im vorigen Weltkrieg zeigte es sich, daß die englische Lügenagitation bemüht war, aus weiß-schwarz zu machen und umgekehrt. England richtete seine Hungerblockade gegen Deutschlands Frauen und Kinder aber als Deutschland mit dem U-Boot-Krieg antwortete, wurde es wegen „Bruch aller völkerrechtlichen und moralischen Verpflichtungen“ angeklagt. Die plutokratischen Kriegstreiber in den Vereinigten Staaten benützten dies bekanntlich als Vorwand ihr Land zum offenen Kriegseintritt zu verlassen. Diesmal hat sich der Vorgang mit Hungerblockade und U-Boot-Krieg wiederholt, und wiederum verstand es ein amerikanischer Präsident, sein Land auf dem Wege über die Kriegsmaterialforderungen und ihren „Schutz“ auf die schiefen Ebene der Kriegsbeteiligung zu manövriren.

Der Bolschewismus erfand die „verbrannte Erde“ und viele Arten raffinierter Vernichtungs- und Zerstörungstaktik. Engländer und Amerikaner fügten zu ihrem Hungerkrieg den Terrorbomben gegen die Zivilbevölkerung. Die Sowjets entwickelten auf ihren grausigen Rückzügen neben anderen Heimtücken die Praxis gewaltiger Misshandlungen. Dieses Verfahren wurde allmählich auch von anderen Kriegsführenden übernommen. Mit vollem Recht und großem Erfolg benutzten deutsche Truppen die Auslegung großer Minenfelder zur Behinderung feindlicher Massenangriffe.

Was aber hört man nun auf einmal aus dem Monde eines Amerikaners? Man lese genau, was ein USA-Kriegsreporter „bei den amerikanischen Truppen auf dem Vormarsch gegen Messina“ empört der Welt kabelt: Er klagt über große Erschwerung für die

Amerikaner bei ihrem Vorrücken durch die Wege- und Brückenerstörung sowie durch sorgfältigste Minenauslegung, die den Angreifern schwerste Verluste zugefügt haben. Er fährt fort: „Eines Tages wird vielleicht die Minenauslegung gegen Menschen von den Kriegsgesetzen in der gleichen Weise verboten werden wie das Giftgas, denn diese Minen sind unmenschlich.“

Siehe da: Auf einmal regt sich das zarte amerikanische Gewissen. Solange die Bolschewisten Minen auslegten, war das eine bewundernswerte Kampftaktik. Nachdem die Amerikaner mit den Minen schlechte Erfahrungen machen, sind sie auf einmal unmenschlich, barbarisch und völkerrechtswidrig. Alles, was den Amerikanern und ihren Verbündeten schadet, müßte verboten werden, alles, was ihnen nutzt, ist erlaubt. Diese Klage kommt aus amerika-

Französische Kriegshetzer beginnen zu bereuen

Daladiers und Reynauds Beteuerungen

j. b. Paris, 10. August. (Eigenbericht.) Seit dem Waffenstillstand stellt sich immer wieder heraus, daß die französischen Kriegshetzer, die die Kriegserklärung Frankreichs und damit den anglo-amerikanisch jüdischen Krieg ermöglicht haben, nun vor ihrem eigenen Wort schaudern und durch Gewissensbisse geplagt werden. Daladier hat in Rom immer wieder geschworen, es sei nicht seine Absicht gewesen, den Krieg zu entfesseln. Im Gefängnis erklärte er, er habe immer gehofft, daß der Krieg nicht zustande komme, selbst auch nicht nach der Kriegserklärung. Auch Reynaud, der wichtigste der französischen Vorkriegsmachthaber, schrieb und

— Herriot kommt spät zur Besinnung

beteuerte vom Gefängnis aus immer wieder, er bedauere den Krieg außerordentlich und „sein geheimer Gedanke“ sei immer gewesen, eine Verständigung mit Deutschland herbeizuführen.

Diese alzo späte Reue der verantwortungslosen und gescheiterten Kriegsmacher in anglo-amerikanischem Dienst wird nun ergänzt durch Beteuerungen von Edouard Herriot, der einer der Hauptanführer im sogenannten „Kreuzzug der Demokratien“ gewesen ist. Als ob er noch auf der Kammertribüne stehe, rief er kürzlich: „Ich bin nicht schuldig. Ich habe nicht das Unheil Frankreichs gewollt. Ich habe den Krieg nicht gewollt“. Es ist noch gar nicht so lange her, daß Herriot in Lyon seinen Freunden sagte, er sei bereit, der Präsident der vierten Republik zu werden, falls die Anglo-Amerikaner siegen sollten.

USA-Rüstungsprogramm nicht erfüllt

Lissabon, 10. August. Nach Berichten aus New York beklagte General Sommerville, der Leiter des Aufrüstungswesens der USA-Armee, in einer Versammlung vor Industriellen lebhaft den Rückgang der Kriegsproduktion in den Vereinigten Staaten. In den letzten zwei Monaten sei die Produktion an Waffen um rund 300 Millionen Dollar zurückgegangen, wie überhaupt im ersten Halbjahr 1943 nur zwei Fünftel des Programmes erfüllt worden seien. Sommerville warnte in diesem Zusammenhang vor unangebrachtem Optimismus, der sich sehr nachteilig auswirken könnte.

„Unser einziges Ziel — die Weltrevolution“

Ein aufgefunderner Sonderbefehl Stalins von besonders aktueller Bedeutung

Berlin, 10. August. Den deutschen Stellen ist ein Befehl Stalins in die Hand gefallen, der zwar vom 16. Februar 1943 datiert ist — also schon vor einem halben Jahr während der Winterschlacht ausgegeben wurde —, aber gerade in dieser Zeit von besonders aktueller Bedeutung ist. Dieser Befehl, den Stalin in seiner Eigenschaft als Kommissar der Verteidigung herausgegeben hat, war an den Oberbefehlshaber der 6. Armee Generalleutnant Charitonow, an den Oberbefehlshaber der 2. Armee, Generalleutnant Kusnezow, und an den Oberbefehlshaber der Gruppe Popow, Generalsoberst Popow, gerichtet und enthält das klare Eingeständnis, daß der Bolschewismus nach wie vor die Weltrevolution und die Weltdiktatur des Proletariats als sein einziges Ziel kennt. Der Befehl wurde unter den Trümmern eines sowjetischen Befehlsbunkers, und zwar unter den Papieren des Kommandeurs der 25. Panzerbrigade, des Obersten Poljakoff, aufgefunden. Während der überstürzten Flucht hatte der Oberst die Papiere im Stich lassen müssen.

Stalin unterscheidet in einem Befehl drei Stufen des Krieges. Die erste Etappe wird von Stalin als die des Rückzuges gekennzeichnet, während die zweite Etappe die Vertreibung des Feindes vom Territorium der Sowjetunion vorsieht, deren Verwirklichung er im Zusammenhang mit der Winteroffensive ankündigte. Stalins Fehlschlag in dieser zweiten gigantischen Winterschlacht, und damit der zweiten Etappe, ist bekannt.

Von besonderem Interesse aber ist in diesem Befehl des Kriegsherrschers die von ihm charakterisierte dritte Etappe des Krieges, die zum Endziel der proletarischen Weltrevolution führen sollte — wie er sich ausdrückt. In dem Befehl heißt es dann wörtlich:

„Mögen die bürgerlichen Regierungen der west-

lichen Demokratien, mit denen wir ein Bündnis geschlossen haben, glauben, daß wir unsere einzige Aufgabe darin sehen die Faschisten aus unserem Land zu vertreiben. Wir Bolschewisten wissen es und mit uns wissen es alle Bolschewisten der ganzen Welt (wobei Stalin auf die Komintern anspielt), daß unsere eigentliche Aufgabe erst beginnen wird, sobald die zweite Etappe dieses Krieges zum Abschluß gelangt ist. Dann folgt für uns die dritte, die Etappe der Vernichtung des Kapitals. Wir müssen diese dritte Etappe bereits sichern und müssen schon jetzt Maßnahmen ergreifen um zu verhindern, daß das Weltkapital dieses unser Endziel vorzeitig erkennt. Diese taktischen Maßnahmen werden wir auch dann treffen müssen, wenn sich wider Erwarten die Abwicklung der zweiten Etappe verzögert

Schicksale amerikanischer Präsidenten

Wie Sie endeten... /

James Garfield — Opfer der Pflicht

Die Amerikaner hatten genug von der Korruption und wählten 1881 Garfield, einen aufrechten Mann, dem sie das Vertrauen entgegenbrachten, daß er für die Rechte des Volkes eintrat. Er tat es, trat im März 1881 sein Amt an und mußte schon im September desselben Jahres seine Rechtlichkeit mit dem Leben bezahlen.

Am 4. Mai 1881 war James Garfield feierlich als Präsident der Vereinigten Staaten durch seinen Vorgänger, Präsident Hayes, in Washington eingeführt worden.

Schon wenige Monate später hatte er sich die Unzufriedenheit einer Partei zugezogen, die sich nicht damit einverstanden erklärte, daß Präsident Garfield Ehrlichkeit und Gerechtigkeit walten ließ. Immer wieder versuchten die Führer dieser Partei, Reibungen und Unruhen hervorzurufen, um die Regierungspartei mürbe zu machen. Garfield aber ließ sich nicht ermüden, unentwegt sorgte er dafür, daß der Gerechtigkeit zum Siege verholfen wurde.

Aber plötzlich bekam er Zerwürfnisse mit der eigenen Partei, denn sein Gerechtigkeitsinn lehnte sich dagegen auf, daß ein Brauch im amerikanischen Senat Eingang gefunden hatte, der unter dem Namen «ratherrliche Vergünstigung» bekannt war.

Gegen den Ämterschacher.

Dieser Brauch räumte den Senatoren das Recht ein, zu bestimmen, wer gewisse Ämter in gewissen Staaten bekleiden sollte. Natürlich war dieser Brauch bei den Senatoren äußerst beliebt, denn er verschaffte ihnen eine Einnahme, deren Höhe nicht gering war. Jeder, der in seinem Senat ein Amt bekleiden wollte, versprach dem Senator gewisse Beteiligungen und dergleichen mehr. Und so war es natürlich, daß die Senatoren nur demjenigen ihrer Freunde ein Amt verschafften, der ihnen die meisten Vorteile bieten konnte, gleichgültig, ob er für dieses Amt tauglich war oder nicht.

Garfield, der mit einem starken Unabhängigkeits- und Gerechtigkeitsinn behaftet war, setzte sich einfach über diesen Brauch, den er schädlich für den Staat hielt, hinweg und besetzte seinerseits eine hohe Stellung im Staate New York mit einem ihm geeigneten erscheinenden Mann. Er handelte damit den Vorschriften der Verfassung gemäß, aber Senator Conkling von New York, der auf sein Recht pochte, die Stellung in diesem Staate selbst zu vergeben, nahm das Übel, nahm das sogar sehr übel, wenn er überrechnete, was ihm dieses Vorgehen des Präsidenten gekostet hätte. Welche Summe hätte er für die Vergabeung dieses Amtes erlangen können... Aber Präsident Garfield nahm keinerlei Rücksicht auf das Wohlergehen seiner Senatoren... Wozu war man denn Senator geworden, wenn die Nebeneinkünfte wegfallen sollten?... Nein, er würde sich dies eigenmächtige Vorgehen des Präsidenten nicht gefallen lassen. Recht mußte Recht bleiben... Bei diesen Gedanken vergaß er ganz, daß der Präsident die einzelnen Posten zu besetzen hatte. Das, was Senator Conkling Recht nannte, war ein eingebildetes Recht. Es hatte sich eingebürgert durch die lasche Auffassung mancher Präsidenten und die Senatoren machten eifrig Gebrauch davon, füllte es doch ihre Taschen und — das war die Hauptsache.

Empörte politische Schieber.

Daß der neue Präsident mit einem Male wirkliches Recht einführen wollte, ging zu weit. So beschloß Conkling, die Bestätigung der vom Präsidenten getroffenen Wahl zu

Mord und Korruption von Lincoln bis Harding
Von Ellen Aram

(4. Forts.)

hintertrieben. Er suchte seinen Freund Platt auf und sagte zu ihm: »Du mußt mir helfen, dessen aufgeblasenen Präsident zu belehren, daß er nicht ungestraft in die Rechte der Senatoren eingreifen kann: Gemeinsam müssen wir alles tun, um die Bestätigung zu verhindern.«

Und Herr Platt war genau so entrüstet wie sein Freund Conkling. Sie beeinflußten jetzt ihren Freundeskreis, wenn es sein mußte mit Gewalt, die Abstimmung über die von Garfield getroffenen Wahl zu verhindern.

Ihre Bemühungen waren jedoch vergeblich und als sie versuchten, die willigen Senatoren mit Gewalt von der Wahl fernzuhalten, brach unter diesen Senatoren und dem Volk offene Empörung über dies Verhalten aus, das ja deutlich zeigte, daß es diesen beiden Herren nur um ihren eigenen Vorteil ging und nicht um das Wohl des Landes.

Die Wahl wurde bestätigt und zähneknirschend mußten Conkling und Platt sich eingestehen, daß der Präsident und seine Rechtlichkeit gesiegt hatten. Aber sie brüteten Rache, und als die Versammlung des Staates New Jersey neu versammelt war, reichten sie bei diesem ihre Entlassung ein in der Hoffnung, sie würden wieder gewählt werden, was eine Schlappe für den Präsidenten und dessen Anhänger bedeutet hätte.

Obgleich sie reichliche Mittel hatten fließen lassen, erreichten sie ihre Ziele nicht. Bei den meisten Mitgliedern des Parlaments von New Jersey eregte dieses Vorgehen, das einem Mißtrauensvotum gegen den Präsidenten gleichkam, offenes Ärgernis und die bestochenen Mitglieder des Landtages wagten nun ihrerseits nicht mehr, ihre Stimmen für Conkling und Platt abzugeben. Die beiden wurden nicht mehr gewählt, ihre Hoffnungen waren zu Wasser geworden und ihr gutes Geld sie hinter einer aussichtslosen Sache hergeworfen.

Rachepläne.

Ihr einziger Gedanke war: Rache an dem Präsidenten Garfield! Er mußte gestürzt werden, denn sonst würden sie und ihre Freunde tatsächlich um »Rechtes« kommen, die so einträglich waren, daß es sich lohnte, darum zu kämpfen. Und so bohrten sie in der

18.000 Worte täglich /

Der Mensch „spricht Bände“ - Der Städter ist redseliger als der Landbewohner

Kam ein Durchschnittsmensch an seinem 70. Geburtstag auf den Gedanken seine „Gesammelten Werke“ herauszugeben, so würde er es dabei auf die stattliche Zahl von rund 4500 Bänden zu je 300 Seiten bringen — wenn er nämlich alle Worte zu Papier bringen wollte, die er im Verlauf seines Lebens gesprochen hat. Zum Glück sind Worte wie das Rascheln der Blätter, sie vergehen meist ohne eine Spur zu hinterlassen. Aber wenn man den Berechnungen eines Privatgelehrten Glauben schenken kann, ist der Mensch im Durchschnitt ein recht geschwätziges Wesen, denn er gibt täglich 18.000 Worte von sich. Zwar erscheint diese Ziffer zunächst unverhältnismäßig hoch, aber wenn sie einmal die Worte zählen, mit denen sie etwa ein kleines Erlebnis schildern, so werden sie selbst zu der Überzeugung kommen, daß der tägliche Wortgebrauch im allgemeinen außerordentlich unterschätzt wird. 18.000 Worte täglich — damit kann man 54 Seiten eines durchschnittlichen Buches füllen, für das sich freilich erfreulicherweise kaum ein Verleger finden wird. 54 Seiten pro Tag macht im Jahr rund 66 Bücher zu je 300 Seiten aus. Auf diese Weise bringt es also der Durchschnittsmensch bis zu seinem 70. Geburtstag auf rund 4500 Bücher und hat damit wahrhaftig „Bände gesprochen“ und ganz zweifellos eine achtbare Bibliothek zusammengeredet. Allerdings muß

Stille gegen den Präsidenten, hetzten und bestachen einflußreiche Leute, damit diese ihrerseits das Ansehen des Präsidenten untergraben sollten.

Garfield lächelte nur verächtlich über dies Gebaren. Er war sich seiner Rechtlichkeit bewußt und glaubte felsenfest an den Sieg des Rechten. Wie sehr er sich darin getäuscht hatte, sollte sich bald zeigen.

Nach sieben Monaten seiner Amtstätigkeit feierte das »William College«, auf dem er seine Studien vollendet hatte, seine Schlusfeier und Garfield beschloß daran teilzunehmen. So bereitete er alles zu dieser Reise vor. Er gedachte gleichzeitig diese Reise zu benutzen, um nach Maine zu fahren und der Einladung seines Freundes, des Staatssekretärs Blaine, der mit ihm reisen wollte. Folge zu leisten. Nach Festlegung dieser gesamten Reiseroute fuhr er ab.

Zwei Schlässe fallen.

Früh um neun Uhr fuhr er in Begleitung Blaines zum Baltimore- und Furomac-Bahnhof. Kaum hatte er, zwanzig Minuten nach neun Uhr, Arm in Arm mit Blaine den Bahnhof betreten, als zwei Schlässe hintereinander auf ihn abgegeben wurden: Einer der Schlässe hatte getroffen, Garfield sank in sich zusammen. Die Umstehenden hatte der Schreck so gelähmt, daß sie fassungslos auf den zusammensinkenden Präsidenten starrten. Nur Blaine hatte die Geistgegenwart nicht verloren. Nach dem Knall der Schlässe hatte er sich sofort umgewandt und die Verfolgung des Täters aufgenommen. Er erfaßte ihn beim Rockärmel und ehe er sich losreißen konnte, waren schon einige Offiziere hinzugesprungen, die ihn gefangen nahmen.

Garfield war noch nicht tot, die Kugel war über der dritten Rippe tief in seinen Körper eingedrungen; eine Operation konnte vielleicht die Rettung bringen. Er wurde ins Weiße Haus gebracht und Ärzte und Chirurgen waren um ihn bemüht.

Zehn Wochen schwieb das USA-Volk in Hangen und Bangen um das Leben des Präsidenten. Täglich brachten Zeitungen Artikel über sein Befinden. Aber alle ärztliche Kunst war vergebens. Am 19. September starb Garfield; der Meuchelmörder hatte sein Ziel erreicht.

Fortsetzung folgt.

Unser SCHATZKÄSTLEIN

Hymne an das Reich

Wölbe dich mit deinen Himmeln,
Blaugespannten, sommertiefen,
Sonndurchglüthen, windeliesen —
Wölbe dich mit deinen wilden,
wolkenschweren Scheidingsstürmen —
Wölbe dich mit Frost und Schauern
Eiserstarrter Hartungsnächte —
Wölbe dich, o Gott des Äthers,
Über dieses Land und segne
Seine hügelstarken Weiten,
Seine stromdurchkühlten Ebnen,
Seine Gärten, Städte, Wälder —

Gott des Himmels und der Winde,
Gott der Sonne und der Nächte,
Schirme dieses fruchtbeladene,
Schirme dieses volkerblühte,
Führerstarke ewige Reich,

Durch Jahrtausende gewandelt
Steht es — herb von Sturmgeschicken,
Hell und reich von Schöpferernten,
Schwer durchfurcht und lichterhoben.

Gott der Erde und des Himmels,
Gott des ewigen Sinngefuges,
Gehe ein mit deinen Kräften
In den Geist und Leib des Reiches,
Dem wir, heiß verschworen, dienen:
Seinen tiefsten Sinn zu heben,
Aus den Schächten seiner Seele
In das Licht des heutigen Tages.

Hoffnungstaten sind geschehen,
Glaubensmächte griffen führend
In zerschundenes Gefüge,
Und es ging ein Bersten, Brechen
Durch die morschgewordenen Glieder,
Und es stob ein jauchzend Flammen
Aus den unverschrten jungen,
Ewigen Kräften zu dem neuen
Heißgerufenen großen Tage.

Ungestüme Ströme brechen
Schäumend laut durch Felsentore —
Eines ganzen Volkes Ströme
Brechen aus der heiligen Erde,
Segen spendend in die Ebenen,
Morsche Hölzer mit sich reißend,
Und an Steinen dumpf zerbrechend,
Hellen Gischt zum Himmel werfend,
Zukunfttheischend, fahnentohrend,
Führerstark und gotterhoben.

Max Reuschle

unsere Herzen strömt — dafür kämpfen wir heute, und aus diesem Gut wächst uns allen der Sieg zu!

Wußten Sie schon...

... daß der Strandstrand von Kolberg bei Bewegung schrille Töne von sich gibt?

... daß die Samenkörner, die bald wie ein Freiballon, bald wie ein Fallschirm im Gleit- oder Schwebeflug sich oft weite Strecken vom Winde forttragen lassen oder gar im Kataultstart sich auf ihre Reise begeben, die größten Flugkünste unter den Pflanzen sind?

... daß gegen Ende des 18. Jahrhunderts die Herrenmode Beinkleider mit eingearbeiteten, falschen Waden vorschrieb?

... daß der Erreger der Pocken, ein geheimnisvolles Virus, etwa eine fünftausendstel, jener der Maul- und Klauenseuche nur ein hunderttausendstel Millimeter groß ist?

... daß Napoleon I. nach den Behauptungen französischer Numismatiker einst auf ein Geldstück von 5 Francs eingravieren ließ, daß der Staat seinem Finder die riesige Summe von einer Million Francs auszuzahlen habe?

... daß es nach neueren Feststellungen insgesamt 1752 Krankheiten beim Menschen geben soll, von denen wir jedoch nur bei rund achtzehntausend Leiden den Erreger oder die Ursache kennen?

... daß die storchreichste Gegend der Welt Timbuktu im Sudan ist, wo sich zeitweise bis zu 100.000 »Klapplerschnäbel« aufhalten.

... daß sich im Kölner Domschatz auch eine silberne Maus befindet, durch die im Mittelmeer einst eine große Nagetierplage gebannt worden sein soll?

... daß die alten Chinesen u. a. den Haarpinsel, den Magnetkompaß, das weiße Porzellan, die Wasserkaraffe und sogar einen Vorläufer des Telefons erfanden?

... daß die Schrägetstellung von 23½ Grad, in der das menschliche Herz zur Körperachse ruht, seltsamerweise genau der Lade der Erde zu ihrer Umlaufbahn entspricht?

Ewige Stimme der Heimat /

Erzählung von O. G. Foerster

Hamburg hatte er sich damals durchgeschlagen, ein Fischdampfer brachte ihn nach New York. Da blieb er zwei Jahre, kämpfte in allen möglichen Stellungen gegen Hunger und Not und lernte in der großen Metropole der Dollaranbeter die Kehrseite des »glücklichen« Amerikas kennen. Seine Seele wurde arm und leer im Warten auf die große Chance, die doch nie kam, und nur ein angeborener Stolz bewahrte ihn davor, in die tiefsten Gründen des sittlichen Morastes herabzusinken, der im Schatten der Geldpaläste und Wolkenkratzer Zehntausende von Menschen aufsaugt.

Schließlich nahmen ein paar Abenteurer ihn nach Colorado mit, wo sie Gold zu finden hofften. Mangelhaft ausgerüstet überschritten sie die Felsengebirge und erreichten schließlich ein einsames Tal, in dem sie eine Blockhütte bauten. Und hier fanden sie wirklich Gold! Es war harte Knochenarbeit, die der steinige Boden verlangte, aber nach einem Jahr hatte jeder von ihnen ein paar Beutel mit Goldstaub gefüllt. Und dann waren die anderen in einer dunklen Nacht davongegangen und hatten Wolfs Anteil mitgenommen. Das »Greenhorn« befand sich hilflos, ein paar hundert Meilen von der nächsten Stadt entfernt, allein in der Wildnis.

Als er schließlich dennoch entkräftet und verzweifelt in Denver eintraf, war er ein halbloser Mann. Er ernährte sich durch allerlei Gelegenheitsarbeiten und verbrachte seine freie Zeit in den Schenken der Stadt. Erinnerungen und Sehnsüchte, die manchmal in ihm aufstiegen, ertränkte er in Whisky. Und mit den Jahren wuchs er in dies wilde, gedankenlose Leben hinein, als sei es nie anders gewesen. Bis er eines Tages ein neues Quartier suchte und einen Verschlag unter einem Dache mietete, dessen Bewohner eben gestorben waren.

»War ein armer Teufel,« erzählte der Hauswirt nicht ohne Spott, »auch so ein deutscher Habenichts. Er starb an der Cholera...«

Wolf Dunker stellte seine paar Habselig-

keiten in dem Verschlag unter und stieß dabei auf ein paar halbzerfetzte deutsche Bücher. Er schlug eines davon auf und begann zu lesen: »Das Rad an meines Vaters Mühle brauste und rauschte schon wieder recht lustig, der Schnee tröpfelte eimsig vom Dache, die Sperlinge zwitscherten dazwischen. Ich saß auf der Türschwelle und wischte mir den Schlaf aus den Augen, mir war so recht wohl in dem warmen Sonnenschein...«

Wolf wurde plötzlich von einer dunklen Weihmut gepackt, es war ihm, als rüttete eine starke Faust an seinem Herzen, und als er nun weiterlas von rauschenden Tannenwäldern, stillen Gründen und murmelnden Quellen, von Posthornklängen in mondhaften Sommernächten — da wußte er plötzlich: das war Eichendorff, das war Klang aus der Heimat!

Beim flackernden Kerzenschein las Wolf das alte Buch zu Ende, und als er den Taugenichts bis zu seiner Heimat an der rauschenden Donau begleitet hatte und noch das frische Bekenntnis des großen Romantikers las: »Der Morgen, das ist meine Freude, / da steig ich zu stiller Stund' / auf den höchsten Berg in der Weite / grüß dich, Deutschland, aus Herzensgrund...«, da stand vor ihm alles auf, was in den Jahren in der Fremde und des Abgleitens in die Tiefen menschlicher Not und Gemeinheit in seiner Seele verschüttet wurde: Jugend, Heimat, Elternhaus, Freundschaft — Deutschland...

»Am nächsten Tage,« erzählte Wolf, »fuhr ich mit meinem letzten Geld zum nächsten Hafen, ließ mich als Heizer anheuern und fuhrheim. Ich habe hier wieder ganz von vorn angefangen, und es fiel mir nicht leicht. Aber seitdem ich daheim bin, geht es mir wie dem Taugenichts Eichendorffs: es ist mir wie ein ewiger Sonntag im Gemüte! Als ich jenes Buch in die Dachkammer in Denver fand, war mit ihm plötzlich Deutschland bei mir und rief mich mit der mahnenden Stimme seines Dichters. Und sieh: dies Deutschland, dessen Schönheit und dessen Seele er besang, und auch diese Dichtung und all das, was an Sehnsucht, Glückigkeit, Mut und Liebe aus ihr in

Novi Kreishaus v Radmannsdorfu

Otvoritev po Stelly. Gauleiterju — Mojstrsko delo gorenjskih obrtnikov

Radmannsdorf, 8. avgusta. Ob prevezemu uprave in ob začetku ustanovitve NSDAP na Gorenjskem nista imeli na razpolago niti stranke niti država dostojnih poslopij, ki naj bi bila obenem simbol nacionalistične države. Koruptna uprava in gospodarstvo bivše Jugoslavije se nista na vse zadnje izražala v nastavljivih, ki so bile odkazane državnim organom. Ze večkrat smo poročali o novih stavbah in prezidavah v vasih in mestih Gorenjske, v katerih so dobili dobrodošno nastanitev uradni Landratov, Kreisleitunge, županstva in Ortsgruppe NSDAP.

Sedaj je bila dovršena nova hiša Kreisleitunge NSDAP v Radmannsdorfu, katere je izročil svojemu namenu v zastopstvu Gauleiterja dr. Rainerja, Stellv. Gauleiter Fried. Thimel. V soboto jutrije so se sešli v slavnostni dvorani okrožne hiše številni častni gostje, kot tudi sodelavci Kreisleitunge, da prisostvujejo svečani otvoritvi. Stellv. Gauleiterja so spremigli zastopniki stranke, države in oborožene sile. Po skupno odpeti pesmi je otvoril Kreisleiter dr. Hochsteiner svečani akt in je posebno prirčno pozdravil Stellv. Gauleiterja v okrožnem mestu Radmannsdorfu. Kreisleiter je podal pregled zgodovine te hiše, katera se je začela prezidavati pred dvema letoma, avgusta 1941, torej nekaj mesecev po zasedbi Gorenjske. Za 30. januarja 1943. se je nekaj uradov vsej v dogovojene prostore. Danes je prezidava dokončana, oprema dovršena in uradi in glavni urad NSDAP so že začeli poslovati v novih prostorih. Kreisleiter dr. Hochsteiner je povabil delo mojstrov in njihovih delavcev, ki so zastavili pri popravljanju tega poslopa svoje znanje in vso svojo delovno moč. Vsi so izpolnili svojo dolžnost vključno težavam, ki so zvezane z vojno, in gorenjski obrtniki so na to mojstrsko delo res lahko ponosni. Poslopje v svoji prejšnji obliki ni odgovarjalo niti našemu načinu grajenja niti zahtevam nemškega urada. Zato se je moralo popolnoma prezidati, večji deli so bili podrti, srednji del je bil razširjen in fasada se je popolnoma spremenila. Arhitektonsko delo je izvršil arhitekt Pg. Mohr iz Klagenfurta. (O izoblikovanju tega novega Kreishausa bomo se poročali kasneje in navedili tudi imena mojstrov, ki so pri tem sodelovali.) H koncu je povedal Kreisleiter, da se je zopet enkrat dokazalo, da lahko gorenjska obrt izvrši kaj izrednega, če stoji pod sposobnim vodstvom. Govornik se je zahvalil tudi svojim prednikom, ki so neutrudno delali na snovanju načrtov in njih uresničitvi, da se poslopje čimprej odda svojemu namenu.

Stellv. Gauleiter Pg. Thimel je sporočil pozdrave Gauleiterju, ki je bil službeno za-

držan in radi tega ni mogel sam otvoriti te hiše. Z izročitvijo te hiše, tako je povdaril Pg. Thimel, se bo šele prav začelo poslovati. NSDAP je pričela s svojim delom kmalu po

Fresco-slika kärntnerskega umetnika Besterlemerja

priključitvi Gorenjske h Kärntnu, morali so le razni uradi poslovati v raznih poslopijih, kar povzroča sicer več dela, radi česar pa

Novi Kreishaus v Radmannsdorfu (Bilder: Dipl. Ing. Vičič)

reč absolutno ničesar ne opazi, da sem se zaljubila vanj.

To se pravi: čisto natanko tega še tudi ne vem, ali sem se zaljubila. Toda zdaj se mi tako.

Rada bi se dala od njega enkrat poljubiti. Mislim, da bi potem bolje vedela, na čem sem. Toda on se čisto nič ne pripravlja k temu. Naravnost neokreten je. Morda ljubi kakšno drugo? Če bom sedaj kdaj sama z njim, ga bom čisto navadno poljubila. Kaj meniš Ti? Ali se kaj takega lahko napravi? Ti imaš vendar več izkustev v tem?

Ali sega to predaleč?

Kāti, to pismo moraš takoj začgati. Kaj ti vsebuje priznanje n.oje ljubezni.

Tvoja Anita.

In Kāti je odpisala:

Ljuba moja Anita!

Ti si prismojena. Ce te podeželski učitelj ne mara poljubiti, nima pač nobenega zanimanja za to. Drži se ti le Wernerja, »profesorja« (o, vi sleparji!) pa le pusti pri miru in mi ga spravi nazaj. Potem bom pa jaz z njim nekoliko eksperimentirala. Meni se namreč tudi zelo dobro dopade.

Pozdravi Wernerja in pripoveduj profesorju že zdaj vedno o meni. Le dobre strani, razumeš?

Pri meni je vse pri starem.

Tvoja Kāti.

Ko bi Anita vedela, da gre okusna oblika, ki jo Schwabe nosi, na Wernerjev račun — morala bi se sicer od srca smejati — toda njena simpatija za Schwabeja se niti malo ne bi zmanjšala.

Te dni je prejela Kāti sledče pismo:

Ljuba moja Kāti!

Prosim, ne jezi se name, da Ti še nisem nič pisala. Toda verjemi mi, kdo ima dva moška spremjevalca, temu je že s tem dan popolnoma izpolnjen. Ne pride do nobene druge stvari več.

Ti, meni se zdi, da je Werner v resnici ljubosumen!

Ali si moreš kaj takega predstavljati? Ne da sicer ničesar spoznati; toda jaz to kljub temu, opozam.

Edini človek, ki ničesar ne opazi — čeprav je on to zakril — je naš profesor. Sicer pa, Tebi to že lahko povem: profesor sploh ni. Tudi docent ne. On je učitelj nekje na kmetih. Toda drži jezik za zobmi!

Nevoljna sem zaradi njega. Ker nam-

nikakor ni trpelo delovanje samo. Sedaj, ko so nastanjeni vsi uradi stranke in njeni oddelki in Izpostava Reichspropagandaanta v istem poslopu, bo možno še lepše skupno sodelovati. V svojih nadaljnjih izvajanjih je Stellvertreter Gauleiter podal poslušalcem sliko sedanega političnega položaja in se je dotaknil problemov, kateri so stavljeni nemškemu narodu. Omenil je v ta namen obremenitve, katere mora n. pr. prenašati prebivalstvo na Severu in Zapadu Reicha in katere stavijo neizmerne zahteve na telesne, duševne in duhovne moći ljudi, katere pa prenašajo z občudovanja vrednim zadržanjem in so v tem vzgled za vso nacijo. To je skoraj simbol naše moći, tako je rekel Pg. Thimel, da lahko mi Nemci izvršimo tako dela, kot je to pred nami, vključno naporom, katere zahteve od nas vojna, da nameč v novem ozemlju ustanavljamo poslopja, gradimo socialna stanovanja, čeprav z omejitvami, ki jih prima vojna, storimo še mnogo drugega, kar pride direktno ali indirektno v dobro prebivalstvu. Zanj je napravljena tudi ta hiša. Može in žene delajo v njej, kateri vedno vestno izvrašujejo za nacionalsocialistični pokret svojo dolžnost in kateri vrše svoje delo v nezlomljivem zaupanju v zmago in brezpogojni zvestobi do Führerja. Njihova naloga je, da Gorenje politično vodijo in vzgoje v našem smislu. Zato naj bo ta hiša trdnjava vere in zvestobe, absolutnega zaupanja v zmago in vdanosti Führerju v Reichu.

Končno je izročil Kreisleiter dr. Hochsteiner Stellv. Gauleiterju mapo s slikami, posnetimi v novem Kreishausu Radmannsdorfa, s prosino, da jih izroči Gauleiterju dr. Rainerju.

Po svečanih otvoritvih so se zbrali na povabilo Gauleiterja na skupno kosilo v mestnem hotelu.

Kreis Kainburg

Selzach (Letina) V področju Ortsgruppe se je lepo pospravila žetev, vključno mnogim nevihtam. V sedanjem lepem vremenu kmetje žito mlatijo in ugotovilo se je, da je letošnja letina zopet zadovoljiva. Na preoranih strniščih raste že zopet znana in hraniha ajda, katera bo najbrže tudi dobro obrodila. Sena je bilo obilno, tako da bo živila imela dosti krme pozimi. Vključno izredno dobrilanski sadni letini, so drevesa deloma tudi polna. Ce-

bele dobro rojijo in upamo tudi, da bomo pridelali strd.

Selzach (Novost) Franz Kopschawar, trgovec z mešanim blagom v Selzach je kupil od neke nemške tvrdke novovrstne stroj za pridelovanje oglja. Stroj je že par dni v obratu in dobro funkcioniра. Je edini te vrste na vsem Gorenjskem.

St. Martin u. d. Großgallenberg (Utopitev) Dne 4. 8. je zadele pri kopanju v Savi 33-letnega, samskega sodarskega mojstra in posestnika Franza Medveda iz Tazna srčna kap. Posebno tragično je, da se je hotel ravno poročiti in ustanoviti družinsko življenje. Ne bi se smel kopati v mrzli vodi, ne da bi se po prej ohladil. Prebivalstvu naj služi to v žalostnikrat izročeno svarilo, posebno za mladino, da se ne sme iti segreta kopat v mrzlo vodo.

Rodbinska kronika iz Gorenjske

Neumarkt Rodila sta se: Pjetrščewitsch Stanislaus in Karoline Meschek. — Umrla sta: Hubert Zeh in Johanna Kermel. — Porocil se je: Leopold Singer z Marie Sagadin.

St. Georgen Rodili so se: Peter Kern Hohenasch, Maria Masel St. Georgen, Marian Lamber Olscheuk, Raimund Koschnik St. Georgen, Josef Gallot Michelstetten, Alois Sirz Waisach, Kristine Bukounik Adergas (dvajseti otrok), Anna Naglitsch Hrastie, Leopoldine Jenkole Oreček (obč. Mautschitsch), Viktor Saplotnik Lausach, Anna Deschelak Adergas, Anna Stern Waisach, Anna Grilz Trata. — Umrla sta: Josef Bresser in Katharina Kristanz.

Woditz Rodili so se: Pauline Podgorschek Pole, Wladislav Brank Repne in Stanislaus Owijatsch Pole. — Umrl so: Franz Kosez Wesza, Felix Kristan, Karl Kristan, Marianne Kristan in Johann Mersche Seio, Marija Stare Woditz.

Gallenfels Rodili so se: Anna Ressner O. Tenetische, Johann Graschitz Goritsche, Maria Mali Gallenfels in Marian Peter Kokal Saloch. — Umrla sta: Maria Aussenegg roj. Ribniker O. Wettern in Helene Sparowetz roj. Praprotnik U. Duplach.

Steinbichl Prvega avgusta 1943. se je rodila Wohinz Maria, Steinbichl 60. Umrl ni nikče. Tudi poročil se ni nikhe.

Manjši sokrivi banditov iz Zell obsojeni

Od 19. do 20. julija so se vrstile razprave pred višjim deželnim sodiščem v Wienu, kamor je zadeve odstopil Volksgerichtshof Berlin, proti manjšim sokrivicem banditov iz Zella in okolice. Obtoženci, med katerimi so bile v glavnem take osebe, ki niso nazname banditskih podvzetij, čeprav so za nje verodostojno vedele, so bili kaznovani na ječo oz. zapored enega in pol leta do 15 let.

Do svetu

V New Yorku so ustavili autobusni promet, da štedijo bencin in obroč, kot poročajo potnik, ki so prišli iz USA v Lizbono. V vsem mestnem ozemlju New-Yorka, je navezano prebivalstvo skoraj izključno na podzemeljske železnice, ki so tako prenapolnjene, da je ogroženo življenje.

Ceprav dosedaj še manjkajo posameznosti o novem napadu italijanskih napadnih čolnov na pristanišče Gibraltar, se vendar že iz Gibraltarja izve, da je napad povzročil v Gibraltarju izredno zmesnjava.

V neko zapadnonemško farmo kokoši so lisice ponči napravile pravo klanje med kokošmi. Zjutraj so jih našli 200 mrtvih, 40 jih je zmanjšalo. Domnevajo, da so te odnesle lisice s kurnikom vred.

Vzlic elegantni oblike, ki jo dobi, čisto nič ne naplne, ampak se nasprotno skoraj upognje, namoci ruto v gorskem potoku in jo položi Aniti na celo.

Ker se pa Aniti še vedno nič ne pripravlja k povratu v življenje, se boji Schwabe, da sta strme pot navzgor in pripekajoče sonce zdelali Anitino srce. Toda kaj mu je storiti?

V normalnem primeru bi moral sedaj odpeti Anitino športno obleko na vratu, da dobi več sape.

To bi se prav lahko opravilo.

Šest gumbov ima spredaj, šteje.

Neodločen poseda in preudarja, kaj bi še lahko storil.

Nič drugega ne bi mogel storiti.

Ali bo mogel to opravičiti?

En gumb je odpel.

Drugega tudi.

Tretjega.

Cetrtega, petega, vse gume.

Skloni se nad Anito, jo dvigne nekoliko pokonci, položi obe svoji roki pod njen hrbel, da se prsi koš lahko pretegne. Pri tem razpade obleka ob obeh ramenih, in Schwabe je nasprotno pravi hribolazec in je mogočno naprej.

Tu seže Anita po zvijači.

Zvijača je nevarno orožje v rokah žene.

Spehana se usede na štor, zapre oči in gleda skrivaj skozi ozek razporek, če bo Schwabe končno kaj opazil o tem, da ga ona ne more več občudovati kot hribolazca.

Ko se Schwabe obrne in vidi sedeti ta kup nesreče, priskače zaskrbljen v spremstvu lavine kamenja, ki jo pošije v dolino, in Anita ne more popolnoma zadržati srečnega smehljaja, ki ga pa še pravočasno lahko ustavi.

»Anita, kaj se je zgodilo???

Anita je rekel. Vprvi jo je imenoval po rojstnem imenu. Zato sklene Anita, da ne bo takoj odprla oči, ampak še le počakala, kako se stvar razvije naprej.

Ko jo prime za obe roki, ji pride nekaj na misel. Kakor klada se še bolj sesede.

Schwabe si ne ve pomoći.

Ve sicer, kaj mu je storiti. Toda tukaj pač nima pred seboj šolarja, ki bi ga kmalu zopet spravil na noge, ampak mlado dekle. To bistveno spremeni stvarni položaj.

Anito položi v mehko vresišče, obesi svoj jopič kot sončnik na neko dreesce, ki se

zapljuje.

Tako sedi tukaj zgoraj z Anito čisto sam, ko Anita nenadno odpre oči, ga objamem in — preden more kaj podvzeti zoper to — poljubi.

Ana vstane, si zapne svoje gume in reče: »Mi je že zopet bolje.«

Pot navzgor je potekala nadalje brez treja in molče.

(Dalje prihodnjic.)

Mož brez starih staršev

Zgodba Iz Sovjetske Zvezde

NSK. S kramljanjem, tako nedolžnim kramljanjem med tovarišči naletimo pogosto na najzanimivejše stvari. Mladi Fjodor, o katerem govoriti ta resnična zgodba, mora priznati sovjetskemu režimu, da je kramljanje nekaj prenato nevarnega in da na to zelo pazijo nadzorniki in tajni ogleduh. Kako je bilo že v njegovem primeru?

Ime mu je Fjodor —, ki je precej običajno ime; toda ima nenačaten priimek —, raje ga ne izgovorimo, to prekleto ime, ki ga nosi kot zanko iz fine žice okoli vrata! Nekega dne sedi, ta mladi Fjodor, skupaj z ostalimi umetniki. Ravno nekaj praznujejo, napredovalo je od prvega goslačka filharmonije za solista na gosil. Razen dirigenta sme edino on stati, dočim ostali dve sto sedi — seveda, če ne upoštevamo igralcev basa, toda te moramo rezivzeti.

Tako daleč je že napredoval mladi Fjodor; ne sme se več preslišati in prezreti. Njegovo ime, tudi njegov priimek imenujejo zelo pojavno — zaenkrat v tem tovariškem krogu. Eden izmed starejših umetnikov, pevec Nikolaj, ki je še vstopil, posluša. Nato pristopi k mlademu Fjodoru, ga nekoliko sunč s komolcem, mu pomežkne in pravi po kratkem predsedku: »Nanavaden ti je ime, tovariš, morda umetniško ime?«

»Ničesar ne vem o tem, pravi mladi Fjodor, sto je moje očetno ime.«

»Tako,« reče drugi in nekoliko pomolči, toda nato zopet vpraša: »Kaj pa je tvoj oče?«

»Moj oče je nadzornik določenega odseka uralškega ribištva. Ni velik odsek, ne, samo majhen odsek je, toda vseeno nadzornik je. Tudi ni več mladi, da... se enkrat bi ga rad videl. Fjodoru so se zasolzile oči, toda sedaj se veselo zasmeli, mora kašljati, se smije, maje z-glavo, hoče nekaj reči, pa ga zopet nazene kašelj.«

Drugi je prav radoveden. Končno spregovori zopet mladi Fjodor: »Rečno ribištvo, ha, ha, in nikdar ni imel kakega opravka z vodo in ribami! Vse svoje življenje ne! To moraš vedeti, tovariš, on — je bil prestavjen.«

»Razumeš,« je rekel drugi. »Torej prestavjen. In kaj je bil prej?«

»Prej je bil umetnostni zgodbodinari. Njegovo posebno področje so bili dragulji. Nosi tudi naslov »profesore«, čeprav ni poučeval; bil je tih raziskovalec, pisal je samo knjige. Naslov »profesore« nosi od prej, toda nositi ga sme celo se sedaj, kot nadzornik malega... in mladi Fjodor se zopet smieji, da so mu ostale solze končno zdrskane po licu.«

Pevec Nikolaj se samo smehja, je previdnejši: toda nato na ves glas se smejoč reče: »Dragulji! Dragulji! Tako bedasta reč — starina! S čim takim trati čas? Potem mora biti že bogat!«

Fjodor reče: »Prav rad verjamem, da so bili moji starši nekoli bogati, tako se mi zdijo, toda takrat sem bil še zelo mlad. Ničesar ne vem in me tudi ne zanimal.«

Naravno, da je vseeno, pravi pevec Nikolaj, zni važno in popolnoma brez pomena. Toda čez nekaj dana zopet vpraša: »Dragulji...! Taka znanost! Tvoj oče je moral imeti prenato bogatega očeta?«

»O svojih starih starših nisem nikdar ničesar slišal, na nje se tudi ne morem več spominjati, pravi mladi Fjodor.«

Drugi moči, toda čez nekaj časa zopet izreče Fjodorojev rodbinski ime in pravi razven tega: »Torej ti nimaš s tem nobenega opravka, tovariš? Končno je tudi bolje tako...«

Pomežkujete in oprežujeta drug drugega nekaj časa; nato reče pevec: »Namreč, bil je vendor visok carističen politik tega imena, kateri je bil, če se ne motim leta 1917. likvidiran... Bil je reakcionar, saj drugače res ni bilo možno... Razumeš, tovariš, da me

je moralo zanimati tvoje ime? Toda pustimo vse to, vse skupaj ni nič.«

»Ne,« reče mladi Fjodor, »s tem ni nič, o tem bi bil končno vendor moral kaj slišati.« In je nadzdravil s tovarišem Nikolajem, pljeta na obojestransko zdravje, pijeta na umetnost in se udeležujejo zopet hrupa in smeša ostalih.

Toda nato gre mladi Fjodor, ki je postal solist na gosil, globoko zamisljen po vecernih ulicah velikega mesta. Mora misliti na to, da ni poznal svojih starih staršev in da je hotel imeti nekoga dne tudi svojo staro mater, kot jo je imel njegov soigralec Aleksander Sovček. Tu ga je poslala njegova mati k ocetu in oče je rekel: »Ves Fjodor, marsikateri otroci imajo stare starše in mnogi jih nimajo. Ti jih nimas.« »Toda,« je rekel mladi Fjodor, ki ni bil tako neumen, »če že nimam starih staršev, si vendor ti moral imeti oceta in mater?« »O tem ti ne morem ničesar povediti, o tem moram molčati, Fjodor, in je res najbolje za tebe, če molčim in ti ničesar ne ves.«

In Fjodor, solist na gosil filharmonije, mora misliti na to, kako se je nekaj sprehabjal s svojim umrlim bratom, ki je bil tri leta sta-

rejši, v Leningradu po Petrovskijevem ostrovu. Tu je pokazal njegov brat na eno izmed lepih vil in rekel: »Ta je bila nekoc last naših staršev.« Toda kaj več tudi brat ni rekel, sploh nikdar več ni govoril o tem takem, čeprav sta bila še nekaj let skupaj in hodila v isto šolo.

Na to mora sedaj misliti mladi Fjodor, toda tako tudi misli sam pri sebi: Kdo ve, kako je v resnicici? Ta Nikolaj je lahko prav blebetač, kot vsi ti naduti tenoristi. Ne, ni mi treba trobliti v uho. Dokončal sem svoje državne šole in z dovoljenjem pristojnega tovariša komisarja sem postal solist na gosil. Kdo se bo spomnil, če igrat, fatalnega solistnjaka! Poleg tega poje sedaj v operi basist, ki je bil včasih knez. Pri tem mora nastopati kot črni domino z bodalam v rokavu... ha, ha, mladi Fjodor se mora tako glasno smerjati, da se sam ustraši in vprvič čuti okoli vrata, kot zanko iz fine žice... Toda vsaj smeji se lahko, če je postal solist na gosil in nato pil nekaj kozarcev vodice!

Mladi Fjodor ljubi svojo umetnost in ljubi življenje. Ali ni veliko bolje, da ima svoje gosili, kot da nekje majhen odsek rečnega ribištva — ha, ha! Ljubi življenje in v sili mora iti tudi brez starih staršev. Sploh, »ko je že toliko star! In tudi takim dovtipom se lahko smerjati. Fjodor iz vsega srca, čeravno nima polne oči soiza in ne čuti fine zanke okoli vrata.

Kriegsberichter Wilhelm Pleyer, PK.

Iz vseh Krajev sveta

Na poti z dela domov se je spodrsnil 30 letni železniški uslužbenec Franz Karo iz Mellingen-grabna pri Mariboru in je padel po strmini. Mož s koso na ramu se je tako zelo ponesrečil, da je na kraju samem izkrvavel, ker ni bilo takoj pomoči. Šele naslednjega dne so ga našli mrtvega.

Kako zelo je treba paziti pri vkuhanju graha, je dokazal dogodek, ki se je zgodil v Zschandorfu, okraj Halle. Vkuhami kotel z več posodami graha je stal na plinskem ognjišču, ko so se naenkrat z močnim pokom razletele posode in frčale po kuhinji s pokrovom vred in se je vsebina raztresla. Poleg kotla stojeca pečenka se je priključila temu sprehoodu po kuhinji, ter so jo radi njene velikosti našli šele po dolgem iskanju. Na srečo ni doletelo družine, ki je sedela pri mizi nič drugega kot strah.

Kinetje so našli blizu Komorna močko truplo, ki je imelo popolnoma razbito lobanjo. Uradna preizvedba je vedla do tega, da so zaprli 23 letnega devljarskega pomočnika Ladislava Krepsarja, ki je vse priznal. Udaril je namreč svojega strica z motiko, da bi porabil možgane mrtvega za zdravljenje svoje bolezni. Motile je bolehal za susiko možganske žleze in si je vtepel v glavo, da bi ozdravel. Če bi si vbrizgal možganske žleze. Mož sedaj opazuje, če je duševno bolan.

Pogosto slišimo o materah, ki netznemo lahkovorno rabijo svoje živilske nakaznice. Neča mati iz Ebersbacha na Bavarskem se mora zahvaliti samo dostojnosti mimočodoč, da ni zgubila svojih živilskih nakaznic. Imela je razne opravke na posti. Svojega otroka je pustila v vozičku pred pošto. Otron je brskal in našel v vozičku ovitek z živilskimi nakaznicami. Morel je ovitek iz vozička mimočodoč in je prijazno ponujal nakaznice. Stalni zahtivi otroku »stric, ma!« pa nihče ni ugordil. Lahko pa bi se to zgodilo, kajti ni vsak poštenjak. Zelo lahkomisino je, če se puste živilske nakaznice v otroškem vozičku.

Gozdno bogastvo baltskih držav, ki je bilo že v miru podlagi široko razpredelenega lesnega izvoza, se je radi vojnih vplivov zmanjšalo. V očigled temu se nemška in domača gozdna uprava trudita, da dosežeta s pogozdovanjem enakomeren podmladek in sta napravili v vsem

generalačinem okraju Estland obširne pogozdvalne ukrepe.

V smolenskem okraju so do sedaj ustanovili enajst družb za pridelovanje sote, ki so si stavile za nalogo izkoriscanje 25 močvirjev in so dosegli že v kratkem času izredne uspehe.

Najboljše živinorejske uspehe v generalnem okraju Lettland zaznamujejo na tem polju. To velja posebno za rjavo živilo, katerih plemenitne črede so dosegli že v toliko pomlajenje, da že sami krijejo potrebo plemičnjakov in se oddajajo plemenske živki sosednjim pokrajnam. Ker je prepovedano klati junice in živki plemenskih čred, se s tem ustvarjajo pogoji za uspešen podmladek. Tudi v ozemju Kotli okraja Leningrad se je živinoreja povzpel. Samo tekom zadnjih pet mesecev se je pomnožila za okoli 75 odstotkov.

Kot »eno izmed sedmih čudes Kitajske« označuje nadomestujoci vodja poštne uprave severne Kitajske, Nakamura, v časopisu »Malni Sinbun« dejstvo, da posluje poštni promet med zasedeno in nezasedeno Kitajsko sedaj ravnotako kot prej. Ze preje je izjavil Nakamura, da je zmeren prisla pošta na namembni kraj, vseeno ce je bil mir ali pa revolucija. Iz tega se razvidi — se pravi —, da ne obstoji med prebivalstvom obeh ozemelj nobeno sovraštvo. Japonskim in nankinskim kot tudi sunghinskim oblastim so znana mesta, kjer se izmenjava pošta.

Pomembno ribje bogastvo, s katerim razpolaga Ukrajina in ki povečini še ni odkrito, bo v bodoči bolj kot dosegaj uporabljen za evropsko prehrano. V svrhu sistematičnega popisa, obdelave in razdelitve velikih donosov, ki jih dajejo Azovsko morje, kot tudi velike in male ukrajinske reke, predvsem Donjepr, je bila ustanovljena Flisch-Zentrale-Ukraine G. m. b. H. s sedežem v Kljevu, pod katero spada tudi upravljanje posebno v zapadni Ukrainski pomembnih ribnikov. Glavna naloga nove družbe je predvsem v tem, da odstrani skode, ki so nastale radi sovjetskega slabega gospodarstva in da zagotovi potrebna obratna sredstva. Potrebno orodje za lov, mreže vseh velikosti, so bile preskrbljene v zadostnem številu iz Reicha, all pa je bilo, v kolikor je bilo mogoče, napravljeno v nalašč zato ustavljenih obratov v Ukrainski sami. Sedaj se pričenja daljnovidni in na obsežen potencial

All že veste?

Malo zrcalo sodobne in minule
prevrate in civilizacije

»Štirinoga riba« iz Kube

V kubanskih vodah živi riba, ki ne zna samo plavati, ampak tudi teči po zemlji. To je prav posebna vrsta ribe, ki jo poznajo znanstveniki pod imenom »Malthe vespertilio«. Ima namek »štiri noge«, t. j. sprednje plavuti so tako dobro razvite, da lahko hodijo s pomočjo obeh zadnjih plavut, ki sta sicer nekaj manjši, zato pa zelo stabilni. Kot poročajo, se jih boje loviti kubanski ribiči, ker lahko hodijo tudi po zemlji. Svoje mreže potope takoj zopet v vodo, če vidijo v njih tako »počastno« žival.

Priročnik ljubavnih pisem je sto let star

Sedaj je ravno sto let, ko je dr. Theodor Heinsius, jezikoslovec in literarni zgodovinar, izdal svoj znameniti priročnik ljubavnih pisem. Samo malo izvodov te svojevrstne in še pred 30 leti zelo brane knjige, ki je zadnjič izšla leta 1909., je še ohranjenih, nekako kot predstavniki »dobrih starih časov« in čudaškega nazora o morali in običajih. Učenjak daje v svojem, sedaj 100 let starem priročniku ljubavnih pisem, ki se nam zdi kot zbirki kuriozitet, za vsako življenjsko dobo nasvete, ki — »veljajo za vse večne čase in položaje in naj bodo smernice za naše otroke in otrok otroke«. Ce bi dobri dr. Heinsius lahko videl, kako se njegovi otroci sedaj postali samostojni, in znajo pisati svoja pisma brez lepih opisovanj in brez priročnika ljubavnih pisem.

Sesanje palca — znanstveno preiskano

Po raziskovanjih nekega new-yorskega zdravnika je spravljati pri mnogih dojenčkih opažano sesanje palca v zvezo s tem, da se napravi sesanje iz steklenice prelahko. Zato se pokaže predvsem pri otrocih, ki sesajo iz steklenice in sicer potem, če je steklenica za mleko zaprta z gumijastim sešadem, česar odprtina je prevelika. V tem primeru ni popolnoma utešena otroška potreba sesanja, tako da začno dojenčki sesati svoj prst. Ta teorija je bila potrjena s poskusom pri mladih psih. Nekaj malih psov je dobitno hrano iz steklenice, katera je imela sesač s samo majhno odprtino, druge so krmili iz steklenički, pri katerih je bila luknja sesača prevelika, med tem ko je kontrolne živali dojila psica. Pokazalo se je, da so psički, katerim je bilo sesanje z veliko odprtino preveč olajšano, poskušali zamujeno nadoknati na svojem lastnem telesu ali na telesu drugih živali.

loviljenja usmerjeni program za gradnjo ribiških čolnov in bo družba že kmalu mogla začeti velikopotezno izvrsjevati svojo nalogu. Iz prejšnjih ribiških kolhov ustanovljene ribiške družbe bodo lovile ribe po načrtu loviljenja, ki ga je izdelala ribiška centrala. Donosi bodo v mnogih tovarnah predelan, katere je ribiška centrala nalašč zato napravila in opremila z nemškimi stroji.

mangeln — manjkati, nedostajati
Mannigfaltigkeit (w) — mnogoterost,
raznoredost

Mannschaft (w) — moštvo
Manöver (s) — maneuver, vežba
Mappe (w) — mapa, listnica; zemljepisna karta

Marine (w) — mornarica
Mark (Körper) (s) — mozeg
Marke (w) — znamka

Markensammlung (w) — zbirka znamk
Markt (m) — semenj, tržni dan
Markt (m) (Ort) — trg

Marmelade (w) — marmelada, mezga
martern — mučiti

Masche (w) — petljica
Maschinengewehr (s) — strojna puška, strojnica

Maske (w) — maska, krinka
maßgebend — odločilen

Redwendungen.
das letzte Mal — zadnjič
Mangel leiden — stradati česa

es geht mir durch Mark und Bein — skoz možeg in kosti iti, presedati

die Haut zu Markte tragen — kožo na prodaj nesti, kožo prodajati, izpostavljati se

in Marsch setzen — odpotovati, odkorakati
Maß halten — zmeren biti

über alle Maßen — zelo, od sile, iz vsega sreca

nach Maßgabe der Vorräte — v kolikor znašajo zaloge,

14. Die deutsche Handelsmarine wird auch im Kriege alle Weltmeere befahren.
15. Dieser Schrei geht mir durch Mark und Bein!
16. Mein Freund hat eine wertvolle Markensammlung.
17. Zum Einkauf von rationierten Lebensmitteln braucht man entweder Marken oder einen Bezugschein.
18. Wir gehen auf den Markt, um einige Einkäufe zu besorgen.
19. Ich habe keine Lust, für Sie meine Haut zu Markte zu tragen.
20. Eine Stadt ist größer als ein Markt.
- 2

AMTLCHE BEKANNTMACHUNGEN

Besitzer von Zentralheizungs- und Warmwasseranlagen, Achtung

Die Hauptabteilung für Leistungserbringung, Berufserziehung und Betriebsführung der Deutschen Arbeitsfront hat sich seit Beginn des Krieges und im Einvernehmen mit der Reichsvereinigung für Kohle im großen Umfange dafür eingesetzt, Einrichtungen zu schaffen und Maßnahmen zu treffen, um einen sparsamen Verbrauch des kriegswichtigen Rohstoffes »Kohle« zu erreichen.

Es muß daher durch geeignete Maßnahmen dafür gesorgt werden, daß mit den zuguteholten Brennstoffmengen der größtmögliche Wärmeeffekt erzielt wird, was nur durch eine sach- und fachgemäße Behandlung und Bedienung der Heizungsanlagen erfolgen kann.

Zu diesem Zwecke werden daher im Herbst d. J. wieder in allen Kreisen unseres Gaues Lehrgemeinschaften »Heizungsrichtig« durchgeführt.

Geplant sind folgende Arten von Lehrgemeinschaften:

Stufe I: für Heizer, deren Heizungsanlagen einen Brennstoffverbrauch von mehr als 300 Zentner im Jahr aufweisen. Diese Lehrgemeinschaft dauert 15 Stunden = 5 Abende zu je 3 Stunden. Teilnehmergebühr: 8 RM.

Stufe II: für Heizer, deren Heizungsanlagen einen Brennstoffverbrauch von unter 300 Zentner im Jahr aufweisen. Diese Lehrgemeinschaft wird an zwei Abenden zu je 3 Stunden durchgeführt. Teilnehmergebühr: 3 RM.

Es liegt im eigenen Interesse der Besitzer von Zentralheizungsanlagen, daß sie ihr Bedienungspersonal zu den Lehrgemeinschaften entsenden, zumal eine entsprechende Anordnung des Reichskohlenkommissars besteht.

Ausgabe von Speisefrühkartoffeln

Das Landesernährungsamt Kärnten gibt für den Reichsgau Kärnten und als Referat Ernährung und Landwirtschaft des CdZ für die besetzten Gebiete Kärntens und Krains folgendes bekannt:

Für Normalverbraucher (Inhaber des Bezugsausweises für Speisefrühkartoffeln), welche von dem in der »Kärntner Zeitung« vom 31. 7. 1943 verlautbarten Vorausbezug an Speisefrühkartoffeln nicht Gebrauch gemacht haben, bleibt die Wochenration für die 3. Woche der 52. Zuteilungsperiode, das ist für die Zeit vom 9. 8. bis 15. 8. 1943, weiterhin mit 2½ kg festgesetzt. Diese Wochenration kann vom Kleinverteiler oder wo dies gestattet ist, vom Erzeuger an den Bezugsberechtigten gegen Abgabe des Abschnitts III — 52 des Bezugsausweises für Speisefrühkartoffeln ausgefolgt werden. Für die verschiedenen Großverbrauchergruppen bleiben die in der »Kärntner Zeitung« vom 31. 7. 1943 verlautbarten Wochenrationen aufrecht.

Ausdrücklich wird jedoch nochmals darauf hingewiesen, daß der Vorausbezug der Speisefrühkartoffeln auf Grund der Abschnitte II — 52 bis IV — 52 für die restlichen 3 Wochen der 52 Zuteilungsperiode nur in der Woche vom 2. bis 8. 8. 1943 gestattet war.

Im Übrigen behalten die in der letzten Verlautbarung bekanntgemachten Bestimmungen auch weiterhin ihre Gültigkeit.

Klagenfurt, den 6. August 1943.

Landesernährungsamt Kärnten

SENF

ESSIG

Fabrik C. Wenger, Klagenfurt

Fabrik C. Wenger, Klagenfurt

Dne 23. julija 1943. nam je v starosti 22 let umrl naš preblagi in ljubljeni

Wenzel Polak

bogoslovec

prej v Reichenbergu, v poslednjih dneh svojega mladega življenja v Banja Luki.

V prerani grob ga je položila kratkotrajna in mučna bolezna naj mu bo lahka zemljica.

Schwarzenhof, 5. VIII. 1943.

Zaljuboče družine:
Polak, Puhar, Pečar

DANKSAGUNG

Für die unzähligen Beweise des Beileids anlässlich des unerwarteten Todes meines Gatten, Vaters, Großvaters und Schwiegervaters

Franz Mochoritsch

sprechen wir allen, welche bei der Organisation des Transportes seiner Leiche, sowie seines Begräbnisses behilflich waren, besonders den Herren Ing. Pochyla, Ing. Fischer, Ober-Ing. Sauer und Pfarrer Lampitsch, allen Spendern der Blumen und Kränze, der Werkmusik der K. I. G., seinen Arbeitskameraden und allen, welche ihm auf seinem letzten Wege das Ehrengelände gaben, unseren herzlichsten Dank aus.

Asiling, 2. VIII. 1943.

Die trauernde Gattin, Tochter, Schwiegersohn und Enkel

Wir kauften lautend

aus nachweislichem Privatbesitz gute erhaltenen Uniformen jedweder Art. Mäntel, Wetterkrüzen, Blusen, Hosen, Uniformskappen, Pelzmäntel, Pelzstücke, Pelzwesten, Lederausstattungen, moderne Schnellwaffen, Knirrolluhren samt Zubehör, Fahrräder, leichte Motorräder.

Südostdeutscher Wachdienst, Klagenfurt, Feldmarschall-Conrad-Platz Nr. 9. Ruf 10-30.

Aufgelassene Fabriken

Brauchbare

Maschinen kauft

KURT FRICK

Klagenfurt

Salmstraße

Fernruf 1486

Dr. Rolf Loodk

Specialist za očesne bolezni v Kainburgu ne ordinira do 31. avgusta 1943.

Sprejem takoj

1 „kapenmacherja“ in enega po-

močnika, ki zna

delati uniforme.

Anton Schorn,

Uniformschneider

und Kappenschneider

Krainburg! 867-1

Pridno prodajal-

ko, zmožno

nemščine sprej-

me takoj Deut-

sches Kaufhaus v

Neumarktl. 4472-1

Mizarskega po-

močnika takoj

sprejem. Oskar-

ba v hiši. Jo-

hann Ersat,

Tischlermeister,

Ober Fernig 17,

Post Zirklaš.

868-1

Iščem steklarja

ali delavca za

steklarsko de-

lavnico. Vstop

tako. Čenjev-

dopise na Turn-

schech, Glas-

handlung, Aß-

ling. 4472-1

Gramofon (kov-

čč) na prodaj.

Ponudbe na K.

B., Krainburg,

pod št. 862-6.

Prodam

Kravo, 9 mese-

cev brejo, pro-

dam. J. Praust,

Prebatschewo 47

pri Krainburgu.

860-6

Gramofon (kov-

čč) na prodaj.

Ponudbe na K.

B., Krainburg,

pod št. 862-6.

Menjam

Prodam ali za-

menjam nov al-

bum za znamke,

100 listov, sko-

ro novo čisto

uro ter tri pare

dobro ohranje-

nih ženskih čev-

ljev. št. 37. Po-

nudbe na K. B.

Krainburg, pod

„Protivrednost“

866-15.

Razno

Oseba, ki je dne

8. avgusta v vlaku

na postaji v Krainburgu

izkupeva vzela ru-

jav suknjič (re-

keke), se nujno

poziva, da istega

oddaja na postaji

ali ga vrne last-

niku Guliu v Wischmarje 26,

ker bo sicer iz-

ročenka policiji.

858-28

Dne 7. avgusta

se je našla v

Krainburgu

srednja vsota

denarja. Naslov

najditelja pove

K. B. v Krain-

burgu.

880-23

Moška žepna

ura s tanko ve-

rižico, najdena

v bližini tovar-

ne Božič, Fal-

kendorf. Dobi-

se jo pri Johann

Javorniku, Am

Weihen 13/II.

882-23

Kaufhaus HERBST Klagenfurt Kinderbetten

KAFFEE ERSATZ

Fabrik C. Wenger, Klagenfurt

Gegen Einkaufschein.

Sperrplatten Buche, Fichte, Panelplatten -

Eichsfelder Sperrtüren.

Ohne Einkaufschein.

Furniere 0,8 bis 3 mm inländische und ausländische

Herkunft für außen und innen.

HANS TRANINGER

Klagenfurt, Völkermarkter Straße • Ruf 1593

HANS JARITZ

Offene Handelsgesellschaft — Lebensmittelgroßhandel

Klagenfurt, Heydrichstraße 17

Gegründet 1882 • Fernruf 2464

Großlager in Klagenfurt, Villach, Kühnsdorf-Treibach-Althofen

Kreissparkasse Krainburg in Krainburg

Zeichnungsstelle der öffentl. Bausparkasse

für die Ostmark

Girokonti:

Reichsbanknebenstelle Krainburg Nr